SEVEN PROMISES

From the Words of Jesus

येशूका बचनहरुबाट सात प्रतिज्ञाहरु

Nepali Edition
नेपाली संस्करण

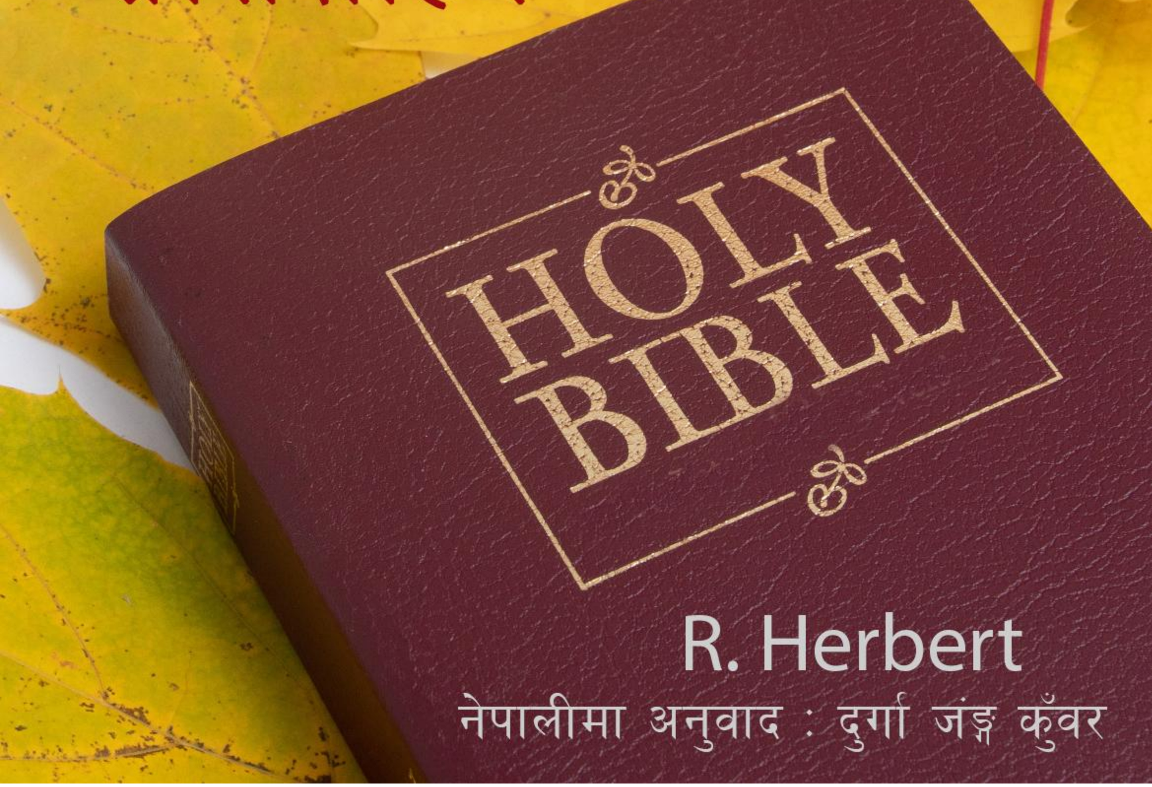

R. Herbert

नेपालीमा अनुवाद : दुर्गा जंङ्ग कुँवर

SEVEN PROMISES
From the Words of Jesus

येशूका बचनहरुबाट सात प्रतिज्ञाहरु

By R. Herbert

नेपालीमा अनुवाद : दुर्गा जंङ्ग कुँवर

© 2024, Living Belief Books द्वारा प्रकाशित तथा LivingWithFaith.org द्वारा मुद्रित ।

नेपाली भाषामा अनुवाद तथा सम्पादन दुर्गा जंङ्ग कुँवर © २०२४ । यस ई-पुस्तकमा रहेका पाठ र चित्रहरूमा प्रतिलिपि अधिकार रहेका छ। सर्वाधिकार लेखकमा सुरक्षित

।**ISBN 979-8-89443-909-9**

यो पुस्तक बिक्रि गर्नको लागी होईन । यो शुल्क बिना उपलब्ध गराइन्छ र निःशुल्क प्रतिलिपिहरू यहाँबाट डाउनलोड गर्न सकिन्छः LivingWithFaith.org or TacticalChristianity.org. or FreeChristianEBooks.org.

नेपाली भाषामा अनुवाद गरिएको यस संस्करणमा प्रयोग गरिएका बाइबलका खण्ड र पदहरु नेपाल बाइबल सोसाईटिद्वारा प्रकाशित नेपाली नयाँ संशोधित संस्करण बाइबलबाट लिइएको छ ।

लेखकको बारेमा: लेखकले धेरै वर्षसम्म एक नियुक्त सेवक र मण्डलीको पास्टरको रूपमा सेवा गरेका छन । उनले प्राचीन निकट पूर्व बाइबलीय संसारको भाषा, संस्कृति र पुरातत्वमा बिद्यावारिधि (पीएच.डी) गरेका छन । उनले धेरै खीष्टियन प्रकाशनहरू लेखेका छन तथा TacticalChristianity.org र LivingWithFaith.org वेबसाइटहरूको लागि लेख्नेगर्छन । उनका अन्य ई-पुस्तकहरू ती वेबसाइटहरू र FreeChristianEBooks.org बाट समेत निःशुल्क डाउनलोडको लागि उपलब्ध छन् ।

अनुवादकको बारेमा : दुर्गा जंङ्ग कुँवर हाल बहराईन देशमा रोजगार तथा बहराईनमा रहेको पहिलो नेपाली मण्डली बहराईन नेपाली मण्डली मा अभिषित्त एल्डरको सेवाकाई गर्दै आउनुभएको छ । यो पुस्तक तयार गर्दा सम्म उहाँ नेपाली इन्टरनेशनल थियोलोजिकल सेमिनारी मा एम.डिभ पाँचौ सेमेस्टरमा अध्ययन गर्दै रहनुभएको छ ।

आवरण : आधार फोटो © *leddamarita* द्वारा ।

बिषय सुचि

परिचय Introduction

१.स्वीकार्यता Acceptance

२.सहयोग Help

३.सेवा Service

४.विश्राम Rest

५.नविकरण Renewal

६.उपस्थिति Presence

७.पहिचान Recognition

निष्कर्ष Conclusion

हाम्रो पुस्तकहरुको बारेमा About Our Books

परिचय
Introduction

बाइबलमा लेखिएका प्रतिज्ञाहरू धर्मशास्त्रका सबैभन्दा महत्वपूर्ण बचनहरू मध्येका हुन् र तिनीहरू हजारौँको सङ्ख्यामा छन ,वास्तवमा, उत्पत्तिको पहिलो अध्यायदेखि प्रकाशको अन्तिम अध्यायसम्म करिब सात हजार प्रतिज्ञाहरू पाइन्छन् भनी अनुमान गरिएको छ । तर के यी सबै प्रतिज्ञाहरू महत्वपूर्ण छन् त ? अनि हाम्रा लागि महत्वपूर्ण हुने प्रतिज्ञाहरूलाई हामी कसरी पहिचान गर्न सक्छौं ?

पक्कै पनि, कुनै प्रतिज्ञा त्यसलाई गर्ने व्यक्तिको विश्वासयोग्यतामा निर्भर गर्दछ, र बाइबलमा लेखिएका केही प्रतिज्ञाहरू वास्तवमा झूट हुन् - जस्तो कि मत्ती ४:९ मा शैतानले भनेको छ, "तपाईंले घोप्टेर मलाई दण्डवत् गर्नुभयो भने, यी सबै थोक म तपाईंलाई दिनेछु ।"मानिसहरूले गरेका प्रतिज्ञाहरू सधैं विश्वासयोग्य थिएनन् - जस्तो कि एक शास्त्रीले येशूसँग भने, "गुरुज्यू, तपाईं जहाँ-जहाँ जानुहुन्छ, म तपाईंलाई पछ्याउनेछु " (मत्ती ८:१९), तर उनले त्यो पूरा गरेनन् । जब हामी परमेश्वरले गरेका सत्य प्रतिज्ञाहरू मात्र हेर्छौं, तब पनि हामी विभिन्न प्रकारका प्रतिज्ञाहरू देख्छौं ।

भविष्यवाणीहरू र प्रतिज्ञाहरूबीच प्रायः भिन्नता हुन्छ । एक अर्थमा, भविष्यवाणी भनेको परमेश्वरले भविष्यका बारेमा गर्नुभएको प्रतिज्ञा हो, तर धेरै भविष्यवाणीहरू अब अतीतमा भएका घटनाहरूमा लागू हुन्छन् र धेरैजसो सर्तसहितको हुन्छन् - ती निश्चित सर्तहरू पूरा भएमा मात्र सम्पन्न हुन्छन् । प्रेरित पावलले लेखेझैं, भविष्यवाणीहरू विभिन्न कारणले "असफल" हुन सक्छन् वा पूरा नहुन पनि सक्छन् (१ कोरिन्थी १३:८) । तर, परमेश्वरले प्रेम गर्ने र उहाँको आज्ञा पालन गर्नेहरूलाई दिनुभएको केही प्रतिज्ञाहरू भने बिना कुनै शर्त हुने र कहिल्यै असफल नहुने हुन्छन् (१ राजा ८:५६) ।

जब हामी यो पुस्तकमा जस्तै "क्षेत्रलाई सिमित गर्दछौ ", हामी येशूले आफ्नो पृथ्वीमा सेवा गर्दा गरेका प्रतिज्ञाहरूप्रति मात्र ध्यान दिन्छौं, त्यहाँ सयौं प्रतिज्ञाहरू छन् जसलाई विचार गर्न सकिन्छ । यद्यपि ती मध्ये धेरै भविष्यवाणी छन् उदाहरणका लागि, केवल ती व्यक्तिहरूलाई लागू हुन्छ जो परमेश्वरलाई अस्वीकार गर्छन्, जबकि अन्यहरू ती प्रतिज्ञाहरू हुन् जुन स्पष्ट रूपमा ती व्यक्तिहरूलाई

दिइन्छ जसले आफ्नो जीवनलाई परमेश्वरमा समर्पण गर्छन् र उहाँको आज्ञा पालन गर्न प्रयास गर्छन् । त्यस्तो प्रकारको प्रतिज्ञा विशेष गरी हरेक विश्वासीको लागि चासो र महत्वको विषय हो, र यो पुस्तकमा हामी विशेष गरी यस्ता प्रतिज्ञाहरूमै ध्यान केन्द्रित गर्दछौं ।

हामी यी विशेष महत्वपूर्ण प्रतिज्ञाहरूलाई सरल र उपयोगी तरिकाले छुट्याउन सक्छौं । प्राय जसो प्रतिज्ञा प्रायः "म गर्नेछु" भन्ने शब्दहरूबाट सुरू हुन्छ र त्यसपछि त्यो व्यक्तिले गर्ने प्रतिज्ञा बताइन्छ । धेरैजसो विश्वासीहरू येशूले यूहन्ना लेखिएको सुसमाचार (यूहन्ना ८:१२; आदि) मा दिनुभएको सातवटा "म हूँ" भन्ने कथनहरूसँग परिचित छन्, जसले उहाँको स्वभावका विभिन्न पक्षहरू प्रकट गर्छ । येशूका "म गर्नेछु" भन्ने कथनहरूले उहाँका प्रतिज्ञाहरूलाई अभिव्यक्त गर्छन्, जुन "म हूँ" भन्ने कथनहरूजस्तै छन्, तर धेरै विश्वास गर्नेहरूका लागि कम परिचित छन् । यी "म गर्नेछु" भन्ने कथनहरू विशेष रूपमा महत्वपूर्ण छन्, जसले परमेश्वरको उद्देश्यहरू पूरा गर्नमा येशूको व्यक्तिगत संलग्नतालाई प्रकट गर्दछ तर यहाँ पनि हामी सबैभन्दा महत्वपूर्ण प्रतिज्ञाहरूमा केन्द्रित हुनका लागि केही पक्षहरूलाई अलग गर्न सक्छौं ।

१. येशूले गर्नुभएका केही प्रतिज्ञाहरू केवल उहाँलाई मात्र लागू हुनेखालका थिए । उदाहरणका लागि, उहाँले भन्नुभयो," किनकि म तिमीहरूलाई भन्दछु, परमेश्वरको राज्य नआउञ्जेल अब उप्रान्त अङ्गुरको रस म पिउनेछैनँ।" (लूका २२:१८), र अर्को ठाउँमा उहाँले भविष्यवाणी गर्नुभयो, "तीन दिनपछि म फेरि बिउँझिनेछु" (मत्ती २७:६३) । यी प्रतिज्ञाहरू येशूको विशेष उद्देश्य, उहाँको क्रूसमा बलिदान र मृत्युपछि पुनरुत्थानसँग गहिरो रूपमा सम्बन्धित छन् । यी वचनहरू केवल येशूको जीवन र सेवाको अद्वितीय पक्षलाई प्रकट गर्दछन् ।

२.येशूले केही व्यक्तिहरूसँग बोलेका निश्चित प्रतिज्ञाहरू जुन शर्तसहित थिए । उदाहरणका लागि, ती व्यक्तिहरूलाई जसले उहाँलाई फसाउन खोजेका थिए, यीशुले भन्नुभयो, येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो, "म पनि तिमीहरूलाई एउटा प्रश्न सोध्छु । मलाई त्यसको उत्तर दियौ भने, म कुन अधिकारले यी काम गर्दछु, सो तिमीहरूलाई बताउनेछु" (मत्ती २१:२४) । त्यसैगरी, एफिससको मण्डलीलाई उहाँले चेतावनी दिनुभयो, "यसकारण कहाँबाट तिमी खसेका छौ, सो सम्झ, र पश्चात्ताप गर, अनि तिमीले पहिले गरेका काम गर, नत्रता म तिमीकहाँ

आएर, तिमीले पश्चात्ताप गरेनौ भने, तिम्रो सामदान त्यसको ठाउँबाट हटाउनेछु" (प्रकाश २:५) ।

३. येशूको समयमा व्यक्तिगत रूपमा व्यक्त गरिएका केही प्रतिज्ञाहरू निःशर्त थिए। यस्ता प्रतिज्ञाहरूमा येशूको वचनहरू सामेल छन्, जस्तैः "तर म मृत्युबाट जीवित भएपछि तिमीहरूभन्दा अगि गालीलमा जानेछु" (मत्ती २६:३२) र 'हेर, आज र भोलि म भूतहरू धपाउँछु र निको पार्ने काम गर्छु, अनि तेस्रो दिनचाहिँ मेरो कार्य पूर्ण हुनेछ" (लूका १३:३२) । यी वचनहरूमा येशूले आफ्नो योजना र उद्देश्य स्पष्ट रूपमा प्रकट गर्नुभएको छ, जसलाई कुनै शर्तले बाँधिएको छैन । उहाँका वचनहरू निश्चयपूर्वक पूरा हुने प्रतिज्ञाहरू हुन्, जसले उहाँको ईश्वरीय अधिकार र विश्वासयोग्यतासँगै उहाँको उद्देश्यमाथिको दृढ निश्चयलाई प्रकट गर्दछ ।

यदि हामी माथि उल्लेखित प्रकारका प्रतिज्ञाहरूलाई एकछिनका लागि छोडिदिऔं भने, येशूले आफ्ना विशवासीहरूसँग गर्नुभएको सात विशेष, बिना सर्त, निरन्तर र पूर्ण रूपमा विश्वास गर्न योग्य प्रतिज्ञाहरू बाँकी रहन्छन् । यी "म गर्नेछु" भन्नुहुने प्रतिज्ञा हुन्, जसमा उहाँले हरेक युगका विश्वासीहरूलाई प्रदान गर्ने वरदानहरूको प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ - र यी प्रतिज्ञा तपाईंसँग पनि उत्तिकै लागू हुन्छन् जति अरू कुनै व्यक्तिसँग इतिहासमा भएको थियो । यस पुस्तकले ती सात अद्भुत प्रतिज्ञाहरूको गहिरो अध्ययन गर्दछ ।

यी प्रतिज्ञाहरू हामी विश्वासीहरूका रूपमा हामीलाई लागू हुने क्रमअनुसार गरिएको छ । जब हामी पहिलो पटक उहाँकहाँ आउँछौं, ख्रीष्टियन जीवनका विभिन्न पक्षहरूमा उहाँको हामीसँगको अन्तरक्रियादेखि लिएर हामीलाई उहाँसँग साझा गर्न प्रतिज्ञा गरिएको अनन्त भविष्यसम्म । तपाईंलाई लागू हुने यिनभन्दा महत्त्वपूर्ण कुनै अन्य प्रतिज्ञाहरू छैनन् ।

१.स्वीकार्यता
Acceptance

पिताले मलाई दिनुहुने सबै मकहाँ आउनेछन्, र मकहाँ आउनेलाई कुनै रीतिले म त्याग्नेछैनँ (यूहन्ना ६:३७) ।

“तपाईंले शायद पुरानो भनाइ सुन्नुभएको होला : “हजारौं माइलको यात्रा एउटा सानो कदमबाट सुरु हुन्छ ।” यद्यपि खीष्टतर्फको हाम्रो यात्रा लामो हुन आवश्यक छैन, पहिलो कदम भने निश्चित रूपमा सबैभन्दा महत्त्वपूर्ण हुन्छ । यही पहिलो कदमको बारेमा येशूले आफ्नो 'म गर्नेछु' भन्ने वचनहरू मध्ये पहिलो वचनमा कुरा गर्नुभएको थियो, जसलाई हामी यस पुस्तकमा अध्ययन गर्दैछौं ।

उहाँको प्रतिज्ञाको प्रसङ्ग निकै रोचक छ । यूहन्ना ६ अध्याय मानव दृष्टिकोणबाट येशूको सेवकाइको उच्चतम र न्यूनतम बिन्दु दुवैलाई समेट्दछ । अध्यायको सुरुवातमा हामी देख्छौं कि येशू अत्यन्त लोकप्रिय हुनुहुन्थ्यो र धेरै मानिसहरूले उहाँलाई राजा बनाउन चाहन्थे (पद २, १४-१५) । तर अध्यायको अन्त्यतिर, हामी देख्छौं कि उहाँको पछि लागिरहेका धेरै मानिसहरूले उहाँलाई त्यागेर फर्किएका थिए (पद ६६) । यस्तै समयमा, येशूले आफ्ना बाँकी चेलाहरूसँग स्पष्ट पार्नुभयो कि किन धेरै मानिसहरूले उहाँलाई छोडेका थिए, र अर्कोतर्फ, उहाँकहाँ आउने कुनै पनि मानिसलाई कहिल्यै अस्वीकार नगर्ने प्रतिज्ञा गर्नुभयो ।

यो कथनले पहिलो नजरमा देखिनेभन्दा धेरै गहिरो अर्थ बोकेको छ । यूहन्ना ६:३७ ले उद्धारका केही अत्यन्त महत्वपूर्ण पक्षहरूको सारांश प्रस्तुत गर्छ - परमेश्वर पिताले खेल्ने भूमिका, हाम्रो आफ्नै भूमिका, र स्वयं येशूको भूमिका - साथै यसमा एक महान् प्रतिज्ञा पनि संलग्न छ येशूको यस भनाइको प्रत्येक अंशलाई ध्यानपूर्वक अध्ययन गर्दा हामी यी भूमिकाहरूलाई अझ राम्रोसँग बुझ्न सक्छौं र यसमा संलग्न प्रतिज्ञाबाट महान् हौसला प्राप्त गर्न सक्छौं ।

पिताको भूमिका

येशूको वचनको पहिलो अर्धभाग : “पिताले मलाई दिनुहुने सबै मकहाँ आउनेछन्,” भन्ने वचन गहिरो अर्थ र महत्वले भरिएको छ । नयाँ नियम लेखिएको ग्रिक भाषामा “सबै” भन्ने शब्द अप्रत्यक्ष रूपमा प्रयोग गरिएको छ, जसले ठूलो

समूहलाई जनाउँछ, तर "आउनेहरू" भनेको व्यक्ति-व्यक्तिगत तहमा बुझिन्छ । यसले देखाउँछ कि हामीलाई समूहको रूपमा ख्रीष्टलाई दिइएको भए तापनि, हाम्रो आफ्नै इच्छाशक्ति संलग्न नभएर, प्रत्येक व्यक्तिले चाहेमा ख्रीष्टकहाँ आउन अस्वीकार गर्न सक्छ । बाह्र जना चेलाहरू ख्रीष्टलाई दिइएका थिए, तर सबै उहाँकहाँ आएनन् (यूहन्ना १७:१२) । ख्रीष्टले आफ्ना समयमा यहूदीहरूलाई भन्नुभयो, तापनि "तिमीहरू जीवन प्राप्त गर्न मकहाँ आउन इन्कार गर्छौ "(यूहन्ना ५:४०) ।

यो प्रतिज्ञाले देखाउँछ कि जबसम्म परमेश्वर पिता हामीलाई खिच्नुहुन्न र हाम्रो हृदयलाई उद्धारको सत्यलाई बुझ्न खोल्नुहुन्न, तबसम्म हामी ख्रीष्टकहाँ आउन सक्दैनौं,अनि जब उहाँले खिच्नुहुन्छ, त्यसपछि हामी स्वतन्त्र रूपमा आउन सक्छौं । यसले हामीलाई पिता र पुत्रको एकताको बारेमा अन्तरदृष्टि दिन्छ, जसलाई येशूले जोड दिँदै भन्नुभयो " पिता र म एक हौं" (यूहन्ना १०:३०) "येशूले तिनलाई भन्नुभयो, "बाटो, सत्य र जीवन म नै ह ुँ। मद्वारा बाहेक कोही पनि पिताकहाँ आउन सक्दैन "(यूहन्ना १४:६) । तर, पिताको भूमिका प्राथमिक रहन्छ भन्ने कुरा येशूले स्पष्ट पार्नुभयो : "मेरा पिताले ती मलाई दिनुभएको छ; उहाँ सबैभन्दा महान् हुनुहुन्छ । पिताको हातबाट कसैले तिनीहरूलाई खोसी लानेछैनन् ।" (यूहन्ना १०:२९) । यो आफैमा सु-समाचार हो ! परमेश्वरले हामीलाई ख्रीष्टकहाँ आउने अवसर दिनु भएपछि, यदि हामी आफैंले त्यो अवसरलाई स्वीकार गर्छौं भने, कसैले पनि त्यसलाई रोक्न सक्दैन । क्रुसमा टाँगिएको चोरले ख्रीष्टकहाँ फर्किएको घटनाले यस कुराको स्पष्ट बाइबलिय उदाहरण दिन्छ (लूका २३:३९-४३) ।

हाम्रो भूमिका

ख्रीष्टकहाँ आउनुको अर्थ हो कि हामीले उहाँको सहयोगको आवश्यकता पहिचान गर्दछौं र उहाँले हामीलाई मद्दत गर्न सक्नुहुन्छ भन्ने विश्वास गर्दछौं । यसको अर्थ हामी उहाँकहाँ यस बोधसहित आउँछौं कि हामी पापी, अभावग्रस्त र दीन-हीन छौं, र उहाँको दयामा आफूलाई समर्पित गर्दछौं, किनभने उहाँ मात्र हाम्रो उद्धारकर्ता हुनुहुन्छ । यो सबै कुरा पुरानो नियमको यस सरल प्रतिज्ञामा निहित छ : "परमप्रभुको नाउँ लिने हरेकले उद्धार पाउनेछ । किनकि परमप्रभुले

भन्नुभएअनुसार सियोन पर्वत र यरूशलेममा परमप्रभुले बोलाउनुभएअनुसार बाँचेकाहरूको छुटकारा हुनेछ ।" (योएल २:३२; रोमि १०:१३ पनि हेर्नुहोस) । तर त्यहाँ जोड "सबैजना" मा दिइएको छ,उद्धारको ढोका सबैका लागि खुला गरिएकोमा , नकि हामीले उद्धार प्राप्त गर्नका लागि अरू के गर्न आवश्यक छ भन्ने कुरामा । येशूले हाम्रो भूमिकाको यस पक्षलाई आफ्नो वचनको संदर्भमा यसरी उल्लेख गर्नुभएको थियो : "किनभने मेरा पिताको इच्छा यो हो, कि पुत्रलाई हेर्ने र उसमाथि विश्वास गर्ने प्रत्येकले अनन्त जीवन प्राप्त गरोस्, र म त्यसलाई अन्त्यको दिनमा जीवित पार्नेछु ।" (यूहन्ना ६:४०) ।

यहाँ हामीले उद्धारमा पिताको भूमिकालाई फेरि देख्छौँ, तर यसमा हाम्रो आफ्नै भूमिकाको स्पष्टीकरण पनि छ: खीष्टकहाँ आउनेहरूले पुत्रलाई हेर्नु मात्र होइन, उहाँमा विश्वास पनि गर्नुपर्छ । धेरै विद्वानहरूले टिप्पणी गरेका छन् कि "हेर्छ" (NIV) र "निहाल्छ" (ESV) वा "देख्छ" (KJV; आदि) जस्ता अनुवादहरू वास्तवमा त्यति सशक्त छैनन् । ग्रीक शब्दको अर्थ यस्तो हेर्नु हो, जसले "चिन्तन गर्ने" भाव प्रकट गर्छ । खीष्टकहाँ आउँदा हाम्रो पहिलो जिम्मेवारी भनेको उहाँको बोलावट र हाम्रो प्रतिक्रियालाई गहिरो गरी सोच-विचार गर्नु हो । हजारौँ मानिसहरूले येशूलाई उहाँको भौतिक सेवाकालमा देखे र सुने, तर थोरै व्यक्तिहरूले मात्रै उहाँको शिक्षालाई गहिरो गरी विचार गरे (यूहन्ना ६:३६) ।

हामीले खीष्टले भन्नुभएको कुरा विचार गरिसकेपछि, हामीले सक्रिय रूपमा खीष्टकहाँ आउनु आवश्यक छ , उहाँलाई खोज्नु र हाम्रो इच्छालाई पश्चातापपूर्ण मनोभावका साथ उहाँको इच्छातर्फ लैजानु । यही अर्थमा येशूले भन्नुभएको थियो : "अनि ती सबै जना परमेश्वरद्वारा सिकाइनेछन्' भनी अगमवक्ताहरूका पुस्तकमा लेखिएको छ। प्रत्येक जसले पिताबाट सुन्छ र सिक्छ त्यो मकहाँ आउँछ" ।(यूहन्ना ६:४५) । वास्तवमा, यी वचनहरूमा प्रयोग गरिएको ग्रीक शब्द 'आउनु' साधारण रूपमा कसैलाई वा कुनै वस्तुतर्फ जाने क्रियालाई मात्र जनाउने शब्द होइन, बरु सामान्यतया 'आइपुग्नु' भन्ने अर्थमा प्रयोग हुन्छ । खीष्टकहाँ 'आधा आउन' भन्ने कुरा हुँदैन; हामीले यात्रा सुरू गर्नु मात्र होइन, गन्तव्यसम्म आइपुग्नै पर्छ !

हाम्रो अन्तिम जिम्मेवारी भनेको खीष्टमाथि विश्वास गर्नु हो - जसरी उहाँले स्वयं भन्नुभएको छ (यूहन्ना ३:१५), र हामी निरन्तर नयाँ करारमा पढ्छौं (यूहन्ना ३:१६-१८; रोम १०:९; आदि) । यस पुस्तकको पाँचौं अध्यायमा हामी हाम्रो भूमिकाको यस पक्षलाई अझ विस्तृत रूपमा हेर्नेछौं, तर अहिलेका लागि हामी

यसलाई यसरी निष्कर्ष निकाल्न सक्छौं कि येशूले आउनु र विश्वास गर्नुको यी दुई पक्षलाई कसरी सँगै राख्नुभएको थियो, जब उहाँले भन्नुभयो: येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो "जीवनको रोटी म हुँ । मकहाँ आउने भोकाउनेछैन, र ममाथि विश्वास गर्ने कहिल्यै तिर्खाउनेछैन ।" (यूहन्ना ६:३५) ।

खीष्टको भूमिका

खीष्टको वचनको अन्तिम भाग : "मकहाँ आउनेलाई कुनै रीतिले म त्याग्नेछैनँ" ले उहाँको भूमिका स्पष्ट पार्छ । यसले देखाउँछ कि उहाँ सबैलाई, जो साँचो हृदयले उहाँतर्फ आउँछन्, स्वीकार गर्नुहुन्छ र यदि तिनीहरू दृढ रहिरहे भने, कहिल्यै अस्वीकार गर्नुहुने छैन । यो एक अद्भुत दोहोरो प्रतिज्ञा हो । यसको अर्थ हो कि हाम्रा अघिल्ला पापहरू र हाम्रो वर्तमान अवस्था उहाँको स्वीकृतिका लागि कुनै बाधा हुँदैन । उहाँले कहिल्यै कसैलाई अस्वीकार गर्नुहुन्न जो साँचो हृदयले उहाँकहाँ फर्कन्छ । तर यहाँ "आउनु" भन्ने कुरामा बारम्बार जोड दिइएको छ । खीष्टको नाम केवल मुखले स्वीकार गर्नेहरू होइन, तर जो साँच्चै उहाँतर्फ आउँछन्, तिनलाई उहाँले कहिल्यै अस्वीकार गर्नुहुन्न । "खीष्टकहाँ आउनुहोस" भन्ने आह्वानमा प्रतिक्रिया जनाएर हामीले आउने प्रतिज्ञा गर्नु र साँच्चै आउने कार्य गर्नु एकै कुरा होइन । यसलाई यसरी तुलना गर्न सकिन्छ: बिदाको योजना बनाएर टिकट बुक गर्नु र वास्तवमै बिदामा जानु एकै कुरा होइन । तर जब हामी साँच्चै खीष्टतर्फ फर्कन्छौं र हाम्रो जीवन उहाँतर्फ डोर्याउन थाल्छौं, उहाँको स्वीकृतिको ग्यारेन्टी पूर्ण र अटल हुन्छ ।
येशूका वचनहरूले यस अर्थ पनि दिन्छ कि जब हामी उहाँकहाँ आउँछौं, उहाँले हाम्रो असफलता जेसुकै भए पनि, जबसम्म हामी पश्चाताप गर्छौं र उहाँसँग बस्न चाहन्छौं, तबसम्म उहाँले हामीलाई कहिल्यै अस्वीकार गर्नुहुन्न । यसले हामीलाई उहाँको वचनको सुरुवातमा जोडिएको परमेश्वरको इच्छासम्म फिर्ता ल्याउँछ: "र मलाई पठाउनुहुनेको इच्छा यो हो, कि उहाँले मलाई दिनुभएकाहरूमध्ये कसैलाई पनि म नगुमाऊँ, तर तिनीहरूलाई अन्त्यको दिनमा जीवित पारूँ "। (यूहन्ना ६:३९) । साथै, उहाँले भन्नुभएको छ कि पिता परमेश्वरको इच्छा यही हो कि उहाँले पिताद्वारा दिनु भएका सबैलाई अनन्त जीवन दिनुहोस् (यूहन्ना १७:२) । यसको अर्थ, अवश्य पनि, यो होइन कि खीष्टियनहरूले

परमेश्वरको आज्ञा दिनहुँ तोड्न सक्छन् किनकि उहाँले हामीलाई कहिल्यै अस्वीकार नगर्ने ग्यारेन्टी दिनुभएको छ (फिलिप्पी २:१२-१३) । येशूको यस प्रतिज्ञाको अर्थ के हो भने परमेश्वरले उद्धारलाई तिनीहरूका लागि उपलब्ध गराउनुभएको छ, जो ख्रीष्टकहाँ आउँछन् । र जो साँच्चै उहाँकहाँ आउँछन्, तिनीहरू कहिल्यै अस्वीकार हुने छैनन् । जब हामी हाम्रो विगत वा वर्तमान असफलताका कारण निराश हुन्छौं, हामी यस प्रतिज्ञाका वचनहरूमा आश्रय लिन सक्छौं । नयाँ नियममा यस्ता केही वचनहरू छन्, जुन यी वचनहरू जत्तिकै हृदयलाई हौसला दिने छन : "पिताले मलाई दिनुहुने सबै मकहाँ आउनेछन्, र मकहाँ आउनेलाई कुनै रीतिले म त्याग्नेछैनँ "(यूहन्ना ६:३७) ।

२.सहयोग
Help

१६.र म पितासँग बिन्ती गर्नेछु, र उहाँले तिमीहरूलाई अर्को सल्लाहकार दिनुहुनेछ, र उहाँ तिमीहरूसँग सदासर्वदा रहनुहुनेछ ।१७.यिनी सत्यका आत्मा हुनुहुन्छ, जसलाई संसारले ग्रहण गर्न सक्दैन, किनभने संसारले उहाँलाई न त देख्छ न चिन्छ । तिमीहरू उहाँलाई चिन्छौ, किनभने उहाँ तिमीहरूसँग वास गर्नुहुन्छ, र उहाँ तिमीहरूमा रहनुहुनेछ । १८."म तिमीहरूलाई टुहुरा छोड्नेछैनँ । म तिमीहरूकहाँ आउनेछु (यूहन्ना १४:१६-१८) ।

खीष्टमा पहिलो पटक आउँदा, हामीलाई लाग्न सक्छ कि त्यही हाम्रो विश्वासको यात्राको सबैभन्दा ठूलो भाग वा सम्पूर्णता हो । तर चाँडै नै हामी बुझ्छौं कि वास्तवमा खीष्टमा आउनु केवल उहाँसँगको यात्राको सुरुवात हो, जुन हाम्रो जीवनको अन्त्यसम्म जारी रहनेछ। हामी यस कुरा पनि छिट्टै सिक्छौं कि यो यात्रा हामी उहाँको मार्गदर्शन, सहयोग, र समर्थन बिना पूरा गर्न सक्षम हुने छैनौं । सौभाग्यवश, त्यो सबै कुरा परमेश्वरको योजनामा पहिले नै समावेश गरिएको थियो, र येशूको "म गर्नेछु" भन्ने प्रतिज्ञाले हामीलाई उहाँसँगको यात्रामा आवश्यक पर्ने कुरा प्रत्यक्ष रूपमा सम्बोधन गर्दछ ।
जब येशूले भने, "म तिमीहरूकहाँ आउनेछु" (पद १८), उहाँले प्रष्ट रूपमा देखापर्ने कुरा भनेका होइनन्, तर परमेश्वरको आत्माको वास हाम्रो हृदयमा हुने माध्यमबाट उहाँ हामीसँग उपस्थित हुनुहुनेछ भन्ने कुरा बताउनुभएको हो । यो सत्यता पवित्रशास्त्रका पदहरूमा प्रष्ट देख्न सकिन्छ, जस्तैः "परमेश्वरलाई कसैले कहिल्यै देखेको छैन। यदि हामीले एक अर्कोलाई प्रेम गऱ्यौं भने परमेश्वर हामीमा रहनुहुन्छ, र उहाँको प्रेम हामीमा सिद्ध भएको हुन्छ । उहाँले हामीलाई आफ्ना आत्माबाट दिनुभएको हुनाले हामी यो जान्दछौं कि हामी उहाँमा रहन्छौं र उहाँ हामीमा रहनुहुन्छ " (१ यूहन्ना ४:१२-१३), "र तिमीहरूको शरीर पवित्र आत्माको मनदिर हो, जुन पवित्र आत्मा तिमीहरूले परमेश्वरबाट पाएका छौ, र उहाँ तिमीहरूभित्र वास गर्नुहुन्छ भन्ने के तिमीहरूलाई थाहा छैन? तिमीहरू स्वयम् आफ्नै होइनौ " (१ कोरिन्थी ६:१९) ।

आत्मिक एकता

यस पुस्तकको पहिलो अध्यायमा हामीले येशूको प्रतिज्ञाको अध्ययन गर्दा देख्यौं कि परमेश्वर पिता, येशू स्वयं, र हामी बीच प्रतिज्ञा पूरा गर्नका लागि छुट्टाछुट्टै तर आपसमा सम्बन्धित भूमिकाहरू निर्वाह गरिन्छ। तर, यहाँ हेरिरहेको प्रतिज्ञामा, एक जना विश्वास गर्ने व्यक्ति खीष्टकहाँ पुगेपछि, पिता र पुत्रको भूमिकामा अद्भुत एकता देख्न सकिन्छ।

"जब सल्लाहकार आउनुहुन्छ, जसलाई म पिताको तर्फबाट तिमीहरूकहाँ पठाइदिनेछु, अर्थात् सत्यका आत्मा, जो पिताबाट आउनुहुन्छ, उहाँले नै मेरो विषयमा गवाही दिनुहुनेछ" (यूहन्ना १५:२६)।

यदि खीष्ट तिमीहरूमा हुनुहुन्छ भने, पापको कारणले तिमीहरूका शरीर मरेका भए तापनि तिमीहरूका आत्मा धार्मिकताको कारणले जिउँदा हुन्छन्। तर यदि येशूलाई मरेकाबाट जीवित पार्नुहुनेका आत्मा तिमीहरूमा वास गर्नुहुन्छ भने, खीष्ट येशूलाई मरेकाबाट जीवित पार्नुहुनेले नै तिमीहरूमा वास गर्नुहुने उहाँका आत्माद्वारा तिमीहरूका मरणशील शरीरलाई पनि जीवन दिनुहुनेछ (रोमी ८:१०-११)।

तिमीहरू पुत्र भएका हुनाले परमेश्वरले आफ्ना पुत्रको आत्मा हाम्रा हृदयमा पठाइदिनुभयो, जसले "हे अब्बा, पिता!" भनेर पुकार्नुहुन्छ (गलाती ४:६)।

यी पदहरू र यस्तै अन्य पदहरू लाई सँगै राख्दा हामी हेर्न सक्छौ कि पवित्र आत्मालाई पिता परमेश्वरको आत्मा र पुत्रको आत्मा दुबै भनिएको छ, र उहाँलाई पिता परमेश्वरले पठाउनुभएको र खीष्टले पनि पठाउनुभएको बताइएको छ। यसको कारण, अवश्य पनि, पिता र पुत्र एक हुनु हो (यूहन्ना १०:३०), र जब हामी परमेश्वरको आत्मा प्राप्त गर्छौं, हामी पनि त्यस एकतामा तानिन्छौं। खीष्टको आत्मा ग्रहण गर्दा हामी उहाँसँग एकतामा बाँधिन्छौं, ताकि तर जो प्रभुसँग एक हुन्छ, त्यो उहाँसँग आत्मामा एउटै हुनेछ (१ कोरिन्थी ६:१७)। यही कुरा येशूले भन्नुभएको हो जब उहाँले भने, "त्यस दिन तिमीहरूले जान्नेछौ, कि म मेरा पितामा छु, र तिमीहरू ममा, र म तिमीहरूमा छु। मलाई प्रेम गर्ने त्यही हो जससँग मेरा आज्ञा छन् र ती पालन गर्दछ। अनि मलाई प्रेम गर्नेलाई मेरा

पिताले प्रेम गर्नुहुन्छ । म त्यसलाई प्रेम गर्नेछु, र म आफैलाई त्यसकहाँ प्रकट गर्नेछु” (यूहन्ना १४:२०-२१) ।

परमेश्वरको आत्माले हामीलाई परमेश्वरसँग एकता गराउनुहुन्छ, हामीलाई परमेश्वरका सन्तान बनाउनुहुन्छ (रोमी ८:१५), र हामीलाई आत्मिक जीवन दिनुहुन्छ - जसले गर्दा हामी अन्ततः परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्न सक्षम हुन्छौँ (यूहन्ना ३:५-८; एफिसी १:१३-१४)। आत्माले हाम्रो दैनिक विश्वासको जीवनमा पनि सहयोग गर्नुहुन्छ, र यही नै येशूको वचनको उद्देश्य थियो ।

सहायक

येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई पवित्र आत्मा पठाउने प्रतिज्ञा गर्नुभयो (यूहन्ना १४:१६, २६; १५:२६; १६:७), त्यहाँ नयाँ नियममा प्रयोग भएको ग्रीक शब्द ‘पराक्लेतोस’ हो, जसको अर्थ हो “अर्काको छेउमा बोलाइने व्यक्ति” । यो बोलाइको उद्देश्य सहायता, सान्त्वना, परामर्श, वा समर्थन गर्नका लागि हुन सक्छ। यही कारणले गर्दा विभिन्न बाइबल अनुवादहरूले यस शब्दलाई फरक-फरक तरिकाले अनुवाद गरेका छन् - “अधिवक्ता” (NIV, NLT, आदि), “सान्त्वनादाता” (KJV, ASV, आदि), “परामर्शदाता” (CSB, WEB, आदि), र “सहायक” (ESV, BLB, ISV, NASB, NKJV, आदि) । यी अनुवादहरूमध्ये “सहायक” शब्द सबैभन्दा उपयुक्त मानिन्छ किनभने यसले अन्य सबै अर्थहरूलाई आफ्नो भित्र समेट्छ र अहिले प्रायः अंग्रेजी बाइबल संस्करणहरूले यही शब्द प्रयोग गर्ने गरेका छन् ।

येशूले भन्नुभएको “अर्को सहयोगी” (यूहन्ना १४:१६) भन्ने शब्दले सहयोगीको स्वभावलाई स्पष्ट पार्छ, जसको अर्थ उहाँजस्तै अर्को सहयोगी हो । आफ्नो पृथ्वीमा भएको सेवाकालमा येशूले आफ्ना अनुयायीहरूलाई अनगिन्ती अवसरहरूमा परामर्श दिनुभएको, मार्गदर्शन गर्नुभएको, सान्त्वना दिनुभएको, सच्याउनुभएको र सहयोग गर्नुभएको थियो । उहाँले प्रतिज्ञा गर्नुभएको सहयोगीले यस्तै कार्यहरू गर्नेछ, किनकि परमेश्वरको आत्मा भनेको येशूको आत्मा हो (प्रेरित १६:७; रोमी ८:१०; आदि)। यद्यपि येशू अहिले स्वर्गमा हुनुहुन्छ र पिता परमेश्वरको दाहिने हातमा बस्नुभएको छ (मकुर्स १६:१९; प्रेरित ७:५५-५६; आदि), उहाँ आफ्नो आत्माको माध्यमबाट हामीसँग रहन सक्षम हुनुहुन्छ । उहाँले भन्नुभएको थियो,

"म तिमीहरूलाई टुहुरा जस्तो छाड्नेछैन, म तिमीहरूकहाँ आउनेछु" (यूहन्ना १४:१८) - र उहाँको हामीकहाँ आउनुको उद्देश्य हामीलाई सहायता गर्नु नै हो ।

हामीलाई दिइएको सहायता

यी साँचो कुरा जसको प्रतिज्ञा येशूले हामीलाई आफ्नो आत्माद्वारा दिनुभएको छ, अत्यन्तै विशाल छ । यो अद्भुत प्रतिज्ञाको दायरा बुझ्नको लागि सबैभन्दा राम्रो तरीका भनेको हामीलाई बताइएको आत्माको कामका तरिकाहरूलाई सूचीबद्ध गर्नु हो । यी तरिकाहरूमा समावेश छन् (तर यी मात्र सीमित छैनन!) कि सहायकले:

१.हामीलाई मण्डलीको अंश बनाउछ, जसले हामीलाई अन्य विश्वासीहरूसँगको एकता र साझेदारीको प्रोत्साहन दिन्छ (२ कोरिन्थी १३:१४; रोमी १:११-१२; फिलिप्पी १:१-२) ।

२.हामीलाई सत्यमा मार्गदर्शन गर्दछ र हामीलाई परमेश्वरको वचनलाई हाम्रो दैनिक जीवनमा बुझ्न र लागु गर्न मद्दत गर्दछ (१ कोरिन्थी २:१२)।

३.हामी पाप गर्दा दुखित हुन्छौ (एफिसी ४:३०) र हामीलाई पश्चाताप गर्न मद्दत गर्दछ - जसले क्षमा (युहन्ना १६:८) र पुनर्स्थापना (१ युहन्ना १:९) ल्याउँछ।

४.हामीलाई प्रार्थना गर्न मद्दत गर्दछ, परमेश्वरसँग हाम्रो लागि मध्यस्थता गर्दछ (रोमी ८:२६-२७) ।

५.हामीलाई परमेश्वरको इच्छामा कार्य गर्न (गलाति ५:१६) र धार्मिक रूपमा जीवन यापन गर्न (रोमी ८:१४) सामर्थ्य दिन्छ ।

६.आत्माले हाम्रो जीवनमा परमेश्वरको स्वभावका गुणहरू - आत्माको "फल" उत्पादन गर्दछ (गलाति ५:२२-२३) ।

७.हामीलाई परमेश्वर र उनका जनताको सेवा गर्न मद्दत पुऱ्याउन आध्यात्मिक "उपहार" दिन्छ (१ कोरिन्थी १२:११) ।

८.हामीलाई शान्ति दिन्छ, जसले हामीलाई चिन्ता र डर बिना आराम दिन्छ (युहन्ना १४:२७; फिलिप्पी १:१९) ।

९.हामीलाई येशूले जसरी आनन्द दिएका थिए, त्यसैगरी आनन्द दिन्छ (युहन्ना १५:११; प्रेरित १३:५२) ।

१०.हामीलाई परमेश्वरको प्रेम दिन्छ, जसले हामीलाई परमेश्वर र अरूसँगको प्रेम बढाउन सक्षम बनाउँछ जुन हामी आफैंले कहिल्यै गर्न सक्दैनौं (युहन्ना १५:९-१०) ।

कहिल्यै असफल नहुने साहयता

हामीले सहायकको यी धेरै विशेषताहरूलाई एक अमूर्त तरिकामा हेर्नु हुँदैन यसलाई केवल परमेश्वरको आत्माको बायोडाटा वा रिजुमेको रूपमा नहेर्नुहोस् । बरु, यी सबै व्यक्तिगत मद्दतका सुनिश्चितता हुन् जुन येशूले हरेक विश्वासीलाई प्रतिज्ञा गर्नुभएको थियो, जुन सधैं हामीलाई उपलब्ध हुनेछ । पुरानो नियमको समयमा, परमेश्वरको आत्माले प्राय: व्यक्तिहरूसँग विशेष कामहरू गर्नका लागि आउँथ्यो र पछि उनीहरूलाई छोडिदिन्थ्यो (न्यायकर्ता ३:१०; आदि) । तर नयाँ नियममा, जब पवित्र आत्मा येशूका अनुयायीहरूलाई पठाइयो, तब यसलाई उनीहरूको साथ सधैँ रहने र मद्दत गर्ने गरी दिइयो, जति बेला हामी येशूसँग रहन्छौं । जस्तै येशू आफैले भनेका थिए, "मैले तिमीहरूलाई आज्ञा गरेका सबै कुरा पालन गर्न तिनीहरूलाई सिकाओ। हेर, म युगको अन्त्यसम्म सधैँ तिमीहरूका साथमा छु ।" (मत्ती २८:२०) । येशूलाई थाहा थियो कि उनले आफ्नो आत्मा मार्फत हामीसँग सधैँ रहने छन् र यही नै उनको प्रतिज्ञा गरेको सधैंको र कहिल्यै असफल नहुने मद्दतको आधार थियो ।

३.सेवा

Service

तिमीहरूले मेरो नाउँमा जेसुकै मागे तापनि पुत्रमा पिताको महिमा होस् भनेर म त्यो गर्नेछु (यूहन्ना १४:१३) ।

यो प्रतिज्ञा यसको परिमाणमा लगभग चकित पार्ने खालको छ, यतिमात्र नभएर यसमा दुईवटा महत्वपूर्ण सीमा पनि समावेश छन्, जुन हामीले गम्भीर रूपमा विचार गरेनौ भने ध्यान नपुग्न सक्छ । येशूको प्रतिज्ञाको परिमाण स्पष्ट र अद्भुत छ - यदि हामीले सही तरिकाले माग्यौं भने उहाँले हामी जे माग्छौं त्यो गर्न तयार हुनुहुन्छ , र यो यति स्पष्ट छ कि यसमा टिप्पणी गर्न मुस्किल पर्छ । येशूले आधा प्रतिज्ञा गर्नुहुन्न, तर हामीले सेवा गर्ने उद्देश्यले जे माग्छौ त्यो पुरा गर्ने निश्चित गर्नुहुन्छ । धेरैजसो इमान्दार विश्वासकर्ताहरूले येशूले हामीलाई के प्रस्ताव गर्नुहुन्छ भन्ने स्वभाव बुझ्न नसकी यो प्रतिज्ञा दाबी गर्न खोज्छन्, र यसको परिणाम स्वरूप निराशा हुन सक्छ ।

यो प्रतिज्ञा कुनै पनि परिस्थितिमा परमेश्वरको सहयोगको ग्यारेन्टीको रूपमा कहिल्यै अभिप्रेरित गरिएको थिएन । यो आत्मिक "वेंडिङ मेसिन" होइन, जसले हामीलाई आवश्यक परेको जुनसुकै समयमा परमेश्वरको सहयोगको प्रतिज्ञा गर्छ । तर जब हामीले येशूले गर्नुभएको वास्तविक प्रतिज्ञाको प्रकृतिलाई बुझ्छौं, तब यो कति अद्भुत उपहार हो भन्ने कुरा देख्छौं । पहिलो, हामी येशूले यो प्रतिज्ञामा राखेका दुई सीमाहरूको बारेमा हेरौं ।

येशूको नाममा

येशूले आफ्नो सहयोगको प्रतिज्ञा दिनुहुँदा लगाउनु भएको पहिलो सीमा सरल छ, तर हामीले यसलाई ठीकसँग बुझ्नुपर्छ । "मेरो नाममा जे माग्छौ" भन्ने शब्दहरूले मात्र "येशूको नाममा" वा "येशूको नामले" भन्ने सूत्र प्रयोग गर्नु कुनै प्रकारको जादू मन्त्र हो जसले चमत्कारी रूपमा कुरा पूरा गराउँछ भन्ने अर्थ गर्दैन । यी शब्दहरूले परमेश्वरलाई प्रार्थनाको उत्तर दिने लिखित ग्यारेन्टी छ भन्ने सम्झना

गराउनको लागि भनेका होइनन् - जस्तै धेरै शास्त्रहरूले देखाउँछन् (प्रेरित १९:१३; २ कोरिन्थी १२:८-९; आदि) ।
धेरैजसो बाइबल पढ्नेहरूले "येशूको नाममा" भन्ने अभिव्यक्तिले प्रायः येशूको अधिकारले केही गरिँदैछ वा "येशूको तर्फबाट" केही गरिँदैछ भन्ने अर्थ दिन्छ भन्ने बुझेका हुन्छन् । तर यो अभिव्यक्तिले नयाँ नियममा धेरैजसो अन्य, एकदम फरक अर्थहरू पनि दिन सक्छ । वास्तवमा, "येशूको अधिकारद्वारा" भन्ने अर्थ "येशूको नाममा" को सात अर्थहरूमध्ये केवल एक हो, र नयाँ नियममा यो अभिव्यक्तिको प्रयोग गरिने सातवटा तरिकाहरूको बारेमा जानकार हुनु राम्रो हुन्छ ।

१. येशूको अधिकारद्वारा - नयाँ करारले "येशूको नाममा" भन्ने वाक्यांशले दिने सबैभन्दा सामान्य अर्थहरूमध्ये यो एक हो ।

२.प्रेरितका पुस्तकमा, यहूदी अगुवाहरूले प्रेरितहरूलाई "येशूको नाममा" आज्ञा दिएको पढ्न पाइन्छ, तर उनीहरूले पक्कै पनि येशूको अधिकारमा बोल्ने गरेका थिएनन् । "अनि यिनीहरूलाई बोलाएर "अब उप्रान्त येशूको नाउँमा नबोल्नू र कुनै शिक्षा नदिनू" भनी तिनीहरूले आज्ञा दिए"(प्रेरित ४:१८) । यसको सरल अर्थ हो कि प्रेरितहरूलाई येशूले सिकाउनुभएको सुसमाचार नबोल्न र नसिकाउन भनिएको थियो (हेर्नुहोस्, प्रेरित ५:४०) तब उनीहरूले तिनका सल्लाह माने। अनि उनीहरूले प्रेरितहरूलाई भित्र बोलाएर पिटे, र "येशूको नाउँमा नबोल्नू" भन्ने आज्ञा दिई तिनीहरूलाई छोडिदिए(प्रेरित ५:४०) ।

३. येशूको चरित्रसहित बोल्ने वा काम गर्ने- बाइबलको समयमा, कुनै व्यक्तिको नाम प्रायः त्यस व्यक्तिको चरित्रसँग सम्बन्धित हुन्थ्यो। यस अर्थमा, येशूको नाममा केही भन्नु वा गर्नु भनेको येशूले जसरी गर्नुहुन्थ्यो त्यसरी नै गर्नु हो - जस्तै जब पावलले लेखे, तिमीहरूमा यस्तो मन होस्, जो ख्रीष्ट येशूमा पनि थियो" (फिलिप्पी २:५, ।

४. यसो गर्नु भनेको येशूका लागि गरेको जस्तै गर्नु हो - बाइबलमा "येशूको नाममा" भन्ने वाक्यांशले के कुरा जनाउँछ भने हामीले कुनै काम गर्दा येशूका लागि गरेको जस्तो गर्नुपर्छ । जस्तै जब प्रेरित पावलले लेखे, तिमीहरू जे गर्छौ

दिलोज्यानले गर्न गर, मानिसको होइन, तर प्रभुको सेवा गरेजस्तै," (कलस्सी ३:२३) । हामीले जे काम गरे पनि - चाहे त्यो हाम्रो रोजगारी होस्, हाम्रो परिवारलाई खुवाउनु होस्, वा हाम्रो घरको घाँस काट्नु नै किन नहोस् - हामी ती सबै कुरा येशूका लागि गरेको जस्तो गरेर गर्न सक्छौं ।

५. येशूको नाममा धन्यवाद दिनु-पावलले "येशूको नाममा" भन्ने अभिव्यक्तिको अर्थ देखाउँदा लेखेका थिए कि हामीले " सधैं सबै कुराका निर्मत हाम्रा प्रभु येशूको नाउँमा परमेश्वर पितालाई धन्यवाद चढ़ाओ" (एफिसी ५:२०) । हाम्रा मध्यस्थकर्ताको रूपमा, येशूले हाम्रा धन्यवादलाई पितासम्म पुऱ्याउनुहुन्छ - उहाँको नाममा - र हामी कुरा वा काममा जे-जे गर्छौं, सबै कुरा उहाँद्वारा नै परमेश्वर पितालाई धन्यवाद चढ़ाउँदै प्रभु येशूको नाउँमा गर" (कलस्सी ३:१७) ।

६. हाम्रो इच्छा परमेश्वरको इच्छासँग मिलाउनु - "येशूको नाममा" केही गर्ने भन्नेले कहिलेकाहीं हाम्रो इच्छा र हाम्रो प्रार्थनाहरू उहाँको इच्छासँग मिलाउनु भन्ने अर्थ दिन सक्छ । यस अर्थले येशूको अधिकारलाई बल दिनुभन्दा उहाँको प्रार्थनाको तरिका र सबै कुरा परमपिताको इच्छाअनुसार गर्ने कुरालाई जोड दिन्छ।

७. यीशुको नाम वा शरीरमा। ग्रीक प्रीपोजिसन "ईस" जसलाई "यीशुको नामम" भन्ने वाक्यमा "मा" को रूपमा अनुवाद गरिएको छ, त्यो "into" (भित्र) को अर्थ पनि दिन्छ, र यो केही पदहरूमा देखा पर्न सक्छ जुन मानिसहरू यीशुको नाममा बप्तिस्मा लिँदा प्रयोग गरिएको छ। उदाहरणका लागि, हामी पढ्छौं: "उनीहरू प्रभु यीशुको नाममा बपतिस्मा लिए" (प्रेरित काम १९:५ ASV, BSB, CSB आदि) । यसको कारण यो हो कि हामी ख्रीष्टको शरीरमा बप्तिस्मा लिन्छौं: "एक आत्मामा हामी सबै एक शरीरमा बपतिस्मा लिएका हौं" (१ कोरिन्थी १२:१३ ESV) ।

यसको अर्थ "येशूको नाममा" नयाँ नियममा सातवटा भिन्न अर्थहरू छन्, र यी शब्दहरू जहाँ प्रयोग भएका छन्, त्यहाँको प्रसङ्गलाई ध्यानपूर्वक हेर्न आवश्यक छ, ताकि हामीलाई थाहा होस् कि ती कसरी प्रयोग गरिएको छन् । तर यी सबै अर्थहरू त्यसै चीजद्वारा समेटिएका छन् जुन येशूले भनेका थिए " तिमीहरूले मेरो नाउँमा जेसुकै मागे तापनि पुत्रमा पिताको महिमा होस् भनेर म त्यो गर्नेछु" -

हामी यसलाई देख्न सक्छौं जब हामी उहाँले आफ्नो वचनमा राखेका दोस्रो सीमिततालाई हेरौं ।

पितालाई महिमा दिनु

"तिमीहरूले मेरो नाममा जे माग्छौ" भनेर भन्नु भएपछि, येशूले आफ्नो वचनको दोस्रो सर्त थप्नुभयो - "पुत्रमा पिताको महिमा होस्" यो दोस्रो सर्तले पहिलो सर्तलाई स्पष्ट पार्छ । यसले देखाउँछ कि हामीले येशूलाई उनको नाममा गर्न माग गर्ने कुरा मुख्यत: हाम्रा आफ्नै आवश्यकताहरू वा चाहनाहरूका लागि होइन, तर ती कुरा हुन् जसले पितालाई उनको पुत्रको कार्यद्वारा महिमा दिन्छ । यसको भनाई अरू कारणका लागि प्रार्थनाहरू कहिल्यै पूरा हुँदैनन् भन्ने भने चाहिँ होईन । येशूले हामीलाई हाम्रा दैनिक आवश्यकताहरूका लागि प्रार्थना गर्न सिकाउनुभयो (मत्ती ६:११), तर यो प्रतिज्ञा (यूहन्ना १४:१३) मा हाम्रा आवश्यकताहरू होइन, तर परमेश्वरका उद्देश्यहरू सम्बोधित गरिएका छन् ।
उदाहरणका लागि, प्रार्थना "पिता, कृपा गरि मलाई येशूको नाममा निको पार्नुहोस्," भन्ने प्रार्थना अहिलेको समयमा परमेश्वरले सुन्नुहुन्छ या सुन्नुहुन्न भन्न सकिँदैन । तर प्रार्थना "पिता, मलाई यो दिन तपाईंले दिनुभएको काम पूरा गर्न आवश्यक बल दिनुहोस" भन्ने प्रार्थनाले त्यो अनुरोधलाई बुझाउँछ जुन परमेश्वरको उद्देश्य र महिमाको लागि हो - र येशूको मदतको प्रतिज्ञा ।
येशूले आफूले प्रार्थना गरेका कुराहरुलाई परमेश्वरको महिमासँग जोड्नुभएको थियो। यो कुरा यूहन्नाको सुसमाचारका दुई उदाहरणबाट स्पष्ट हुन्छः
" हे पिता, तपाईंका नाउँको महिमा गर्नुहोस ।" तब स्वर्गबाट यस्तो एउटा आवाज आयो, "मैले त्यो महिमा गरेको छु, र फेरि गर्नेछु" (यूहन्ना १२:२८);
तर यो सुनेर येशूले भन्नुभयो, "यस बिरामीले मृत्युमा पुऱ्याउँदैन, तर यो परमेश्वरको महिमाको निम्ति हो, ताकि यसद्वारा परमेश्वरका पुत्रको महिमा होस् " (यूहन्ना ११:४);
" जब त्यो बाहिर गयो तब येशूले भन्नुभयो, "अब मानिसको पुत्र महिमित भएको छ, र परमेश्वर उसमा महिमित हुनुभएको छ" (यूहन्ना १३:३१) ।

परमेश्वरलाई महिमा दिनु वास्तवमा यूहन्नाको सुसमाचारको मुख्य विषय हो, र उनले "परमेश्वरलाई महिमा" भन्ने अभिव्यक्तिलाई बारम्बार प्रयोग गरेका छन् । उदाहरणका लागि, यूहन्नाले उल्लेख गरेका येशूका सात आश्चर्यकर्महरूमध्ये पहिलो र अन्तिम आश्चर्यकर्मलाई विशेष रूपमा परमेश्वरको महिमाको अभिव्यक्तिको रूपमा गरिएको भनिएको छ (यूहन्ना २:११; यूहन्ना ११:४, ४०) । यद्यपि यो स्पष्ट रूपमा भनिएको छैन, येशूका अरू आश्चर्यकर्महरू पनि स्पष्ट रूपमा त्यही लक्ष्यका लागि गरिएको थियो ।

हामीसँग आश्चर्यकर्म गर्ने शक्ति नहुन सक्छ, तर परमेश्वरले हरेक विश्वासीलाई आफूलाई महिमा दिने तरिकामा बाँच्न र काम गर्न मौका दिनुहुन्छ । यसैले, जब हामी येशूको यो महान् प्रतिज्ञालाई ठीकसँग बुझ्छौं, हामी बुझ्छौं कि यसले हाम्रो व्यक्तिगत आवश्यकताहरूका लागि अनुरोधहरूलाई साँच्चै समेट्दैन, जबसम्म तिनीहरू परमेश्वरको महिमाका लागि हुँदैनन् । हाम्रो आफ्ना व्यक्तिगत आवश्यकताहरूका लागि, परमेश्वरको वचनमा अरू धेरै प्रतिज्ञाहरू छन् - जस्तै जब प्रेरित पावलले भन्छन: "मेरा परमेश्वरले आफ्नो महिमामा उहाँको सम्पत्तिअनुसार तिमीहरूको हरेक खाँचो खीष्ट येशूमा पूरा गरिदिनुहुनेछ"(फिलिप्पी ४:१९) ।

"तिमीहरूले मेरो नाममा केही माग्यौ भने, म त्यसलाई पूरा गर्नेछु" भन्ने वचनले हामीलाई जुनसुकै कुरा माग्न सक्छौं भन्ने सामान्य घोषणा होइन, न त परमेश्वरबाट चाहिने या आवश्यक पर्ने कुराहरू प्राप्त गर्ने कुनै आश्वासन नै हो । बरु, यो परमेश्वरको काम र महिमासँग सम्बन्धित भएर प्रार्थना गर्नुपर्ने तरिका बताउने एक वचन हो । यो अर्थमा, यो हामीलाई सेवा गर्न मद्दत गर्ने प्रतिज्ञा हो । पावलले यसलाई स्पष्ट रूपमा भनेका छन्, "परमेश्वरले तिमीहरूलाई हरेक आशिष् प्रशस्त मात्रामा दिन सक्नुहुन्छ, ताकि तिमीहरूसित सधैं नै हरेक कुरा प्रशस्त होस्, र हरेक असल कामको निम्ति तिमीहरूले प्रशस्त मात्रामा दिन सक" (२ कोरिन्थी ९:८) ।

यूहन्ना १४:१३ मा आफ्ना अनुयायीहरूलाई दिनुभएको येशूको महान प्रतिज्ञा यो थिएन कि उहाँले हामीले मागेको कुनै पनि कुरामा सेवा गर्नुहुनेछ, तर यो थियो कि उहाँले व्यक्तिगत रूपमा हामीलाई हाम्रो स्वर्गीय पितालाई सेवा गर्न र महिमा गर्न सहयोग गर्नुहुनेछ । यही भावना हो जसमा उहाँले आफ्नो प्रतिज्ञाले हामीलाई हौसला दिनुहुन्छ, र यही कारणले उहाँले आफ्ना अनुयायीहरूलाई भन्नुभयो:

अहिलेसम्म तिमीहरूले मेरो नाउँमा केही मागेका छैनौ। माग, अनि तिमीहरूले पाउनेछौ। यसरी तिमीहरूको आनन्द पूर्ण होओस्” (यूहन्ना १६:२४) ।

येशूको वचनले हामीलाई एक थप पाठ सिकाउँछ । यो केवल उहाँको सहायताको प्रतिज्ञा मात्र होइन, तर यो हामीलाई सम्झाउँछ कि हामीलाई उहाँको सहायताको पनि आवश्यकता छ ! येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई भन्नसभयो कि जब परमेश्वरको काम र उहाँको महिमा गर्ने कुरा आउँछ, तब उहाँ आफैंले केही गर्न सक्नुहुन्न (यूहन्ना ५:३०) । हामीले सँधै सम्झनु पर्दछ कि हामीलाई पनि यी कामहरू गर्न येशूको प्रतिज्ञाप्राप्त सहयोगको आवश्यकता छ, र जब हामी उहाँको नाममा माग्छौ भने त्यो हामीलाई दिइनेछ - र हाम्रो खुशी पूर्ण हुनेछ ।

४.विश्राम
Rest

२८. "हे सबै थाकेका र बोझले दबिएका हो, मकहाँ आओ, म तिमीहरूलाई विश्राम दिनेछु। २९. मेरो जुवा आफूमाथि लेओ, र मसँग सिक, किनभने म विनम्र र कोमल हृदयको छु, अनि तिमीहरूले आफ्ना आत्मामा विश्राम पाउनेछौ । ३०. किनकि मेरो जुवा सजिलो छ, र मेरो भारी हलुको छ" (मत्ती ११:२८-३०) ।

यो उत्साहजनक बचनहरू धेरैलाई कण्ठस्थ नै छ, तर यस पुस्तकको अघिल्ला अध्यायहरूमा जाँच गरिएको प्रतिज्ञा जस्तै, यी शब्दहरूमा एक यस्तो संसारको अर्थ छ जुन हामी नजिकबाट न हेरिकन गुमाउन सक्छौं। पहिले, यस प्रतिज्ञाको द्विगुणी पक्षलाई ध्यान दिनुहोस् दुई समूहहरूलाई सम्बोधन गरिएको छ - थाकेका र भारित; दुई निमन्त्रणा गरिएको छ - मसीहकहाँ आउन र उनको जाडो लिन; र विश्रामका दुई प्रतिज्ञा गरिएको छन् - "म तपाईंलाई विश्राम दिनेछु" र "तपाईं विश्राम पाउनेछौं।" हामी यी यी प्रतिज्ञाका द्विगुणी पक्षहरूलाई व्यक्तिगत रूपमा हेर्नेछौं ।

आओ र लेओ

येशूले हामीलाई दुई तर्फी आह्वान गर्दै यो प्रतिज्ञा दिनुहुन्छ - "मकहाँ आउ" र "मेरो जुवा आफूमाथि लेआ". पहिलो कुराले यसको अर्थ सामान्यतया प्रष्ट देखिन सक्छ, तर हामीले यस वाक्यमा प्रयोग भएको "आउ" (ग्रीक deute) शब्दलाई ध्यान दिनु पर्छ जसले "सकारात्मक तात्कालिकता" को भावना व्यक्त गर्दछ । यो एउटा निमन्त्रण र आदेशको बीचको अवस्था हो, यसलाई सबैभन्दा राम्रो अर्थमा "प्रेरणा" भनेर वर्णन गर्न सकिन्छ । तर, यो कुनै नैतिक वा अन्यथा आवश्यक केहि गर्नको लागि होइन, बरु हामीलाई केहि फाइदाजनक गर्नको लागि प्रेरणा हो । यस अभिव्यक्तिमा पनि तत्काल कार्य गर्ने कुरा छ, कुनै अनिश्चित समयमा नभई अहिले नै (जस्तै, मत्ती २१:३८; २८:६ हेर्नुहोस) । हामीलाई हिचकिचाउन अनुमति छैन, बरु यो प्रतिज्ञा प्राप्त गर्न हामी हतोत्साहित वा अत्यधिक थाकेका अवस्था सम्म नपर्खि चाँडो जानको लागि प्रेरित गरिन्छ ।

थाकेका र बोझले दबिएका

यी शब्दहरूले मानवीय परिश्रम र चिन्ताको प्रत्येक प्रकारलाई समेट्न पर्याप्त रूपमा विस्तृत छन् भन्ने तथ्यमा ठूलो हौसला छ । पहिलो शब्द सक्रिय छ भने दोस्रो निष्क्रिय - अर्को शब्दमा, "थाकेका" ले कुनै पनि प्रकारको काम र क्रियाकलापबाट हुने प्रभावहरूलाई समेट्छ, र " बोझले दबिएका" ले बाह्य कारणले उत्पन्न हुने दु:ख, डर, र अन्य मानसिक तथा भावनात्मक बोझलाई समेट्छ ।

कामको सन्दर्भमा, प्राय: भनिन्छ कि परिश्रम श्राप हो, तर काम आशिष हो । हाम्रो हृदयमा काम प्रति लगाव भएमा, काम पक्कै पनि हाम्रो लागि आशिष र ठूलो खुसीको स्रोत बन्न सक्छ । कुनै पनि प्रकारको काम, यदि सन्तुलनमा राखिएन भने, अन्ततः परिश्रम र थकानको भावनामा परिणत हुन्छ । हाम्रो दैनिक जीवनको वास्तविकताले गर्दा हाम्रो काम धेरैजसो थकानको कारण बनिदिन्छ (उत्पत्ति ३:१७) । सुसमाचारका पुस्तकहरुले देखाउँछ कि परमेश्‍वरका पुत्र पनि थकित हुन्थे र उहाँलाई विश्राम र निद्रा आवश्यक हुन्थ्यो । यसैगरी, येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई पनि आवश्यकता परेको बेला विश्राम लिन प्रोत्साहन गर्नुभएको थियो । प्रख्यात प्रचारकले मार्क ६:३१ को किंग जेम्स बाइबल संस्करणलाई रमाइलो ढंगले उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "तिमीहरू आफै पनि मसँग एकान्त ठाउँमा आओ, र केही थकाइ मार।" किनकि त्यहाँ आउनेजानेहरू धेरै थिए, र उहाँहरूलाई खानसम्म पनि फुर्सद थिएन। " भनेर भनेको कथालाई खेलाचि पाराले "केही समय विश्राम लिनुहोस.. नत्र तपाईं नै थकित हुनुहुनेछ !" भनेर व्याख्या गर्नु सत्यता भन्दा धेरै पर छैन ।

हामी सबैलाई विश्राम चाहिन्छ, र कहिलेकाहीँ त्यो आवश्यकता लगभग असहनीय हुन्छ । येशूले यस कुरालाई बुझ्नुभयो, र यस्ता समयमा उहाँले हामीलाई गहिरो विश्रामको लागि आफ्नोतर्फ हेर्न प्रेरित गर्नुहुन्छ, जुन उहाँले दिनसक्नुहुन्छ । भजनसंग्रह पुस्तकले भन्छः "भोजनको निम्ति परिश्रम गर्नलाई बिहान सबेरै उठ्नु, र राती अबेर सुत्न जानु व्यर्थ छ, किनकि उहाँले आफ्ना प्रियहरूलाई निद्रा दिनुहुन्छ" (भजन १२७:२, NLT) परमेश्‍वरका पुत्रले त्यो विश्राम सबैलाई दिनुहुन्छ जो उहाँतर्फ हेर्छन् ।

यस्तै, हामी सबैलाई कहिलेकाहीं जीवनका मानसिक र भावनात्मक चिन्ताहरू हामीलाई बोझजस्ता महसुस हुन सक्छ । यी चिन्ताहरू हाम्रो प्रियजन र मित्रहरूको स्वास्थ्य र भलाइसँग सम्बन्धित हुन सक्छन्, साथै हाम्रो आफ्नै स्थितिका बारेमा चिन्ता पनि हुन सक्छ। मनोविज्ञानका जानकारहरूलाई थाहा छ कि यस्ता चिन्ताहरूले हामीमाथि दीर्घकालिक र समग्र नकारात्मक प्रभाव पार्न सक्छन्, तर खीष्टका बचनले हामीलाई यस अवस्थामा मद्दत पुर्याउँछन्। हामीलाई थाहा छ कि पावलले भन्नुभएको छः "कुनै कुरामा चिनतित नहोओ, तर हरेक कुरामा प्रार्थना र निवेदनद्वारा धन्यवादसहित तिमीहरूका बिन्ती परमेश्वरमा जाहेर होऊन्," (फिलिप्पी ४:६) । हामी यो नियमित रूपमा गर्छौं, तर येशूका बचनहरूले हामीलाई परमेश्वरको प्रेमको सम्झना गराउँछन्, जसले हामीलाई व्यक्तिगत रूपमा हाम्रो समस्याको बोझ उठाउन खीष्टलाई मद्दत गर्न आह्वान गर्छ। यही कुरा प्रेरित पत्रुसले भन्न चाहन्थे जब उनले लेखे, "तिमीहरूका सारा फिक्री उहाँलाई सुम्पिदेओ, किनकि उहाँले तिमीहरूको वास्ता गर्नुहुन्छ" (१ पेत्रुस ५:७)।

दिने र प्राप्त गर्ने

यस वचनको अन्तिम दुई पक्ष यो हो कि येशूले भने, "म तपाईलाई विश्राम दिनेछु" र " तिमीहरूले आफ्ना आत्मामा विश्राम पाउनेछौ " यी विश्रामका विभिन्न प्रकारहरू होइन, तर एउटै विश्रामका विभिन्न पक्षहरू हुन् जुन उहाँले हामीलाई दिने प्रतिज्ञा दिनुभएको छ । पुरानो नियममा हामी पढ्न सक्छौं कि परमेश्वरले मोजेसलाई भने, अनि परमप्रभुले भन्नुभयो, "मेरो उपस्थिति तँसँग जानेछ, र म तँलाई विश्राम दिनेछु " (प्रस्थान ३३:१४), र येशूका यी बचनहरू "म तिमिलाई विश्राम दिनेछु," ग्रीक भाषामा लेखिएको नयाँ नियममा "म" को विशेष जोड छ । मसीहले यसमा जोड दिनुभयो कि उहाँले हामीलाई केहि दिनेछन् जुन अरू कसैले पनि दिन सक्दैन । यो विशेष गरी तब सत्य हो जब उहाँले हामीलाई पापको बोझबाट दिने विश्रामको कुरा गर्नुहुन्छ, जुन हामी सबैले बोकेका छौं । त्यो बोझ मसीहले हामीबाट यसकारण हटाउनुहुन्छ किः "हामी पापका लेखि मरेर धार्मिकताको लेखि जिऔं भनी उहाँले क्रूसमा आफ्नै शरीरमा हाम्रा पाप बोक्नुभयो । उहाँकै चोटहरूद्वारा तिमीहरू निको भयौ" (१ पत्रुस २:२४), तर यसका साथै मसीहमार्फत हामीलाई निरन्तरको पाप बिना जीउने मद्दत दिइन्छ (यूहन्ना ८:३४;

१ यूहन्ना ३:६; आदि) । तर मसीहको विश्राम दिने प्रस्ताव यस जीवनमा हामीले वहन गर्ने कुनै पनि बोझमा लागू हुन्छ, चाहे त्यो शारीरिक होस् या आध्यात्मिक । यसले गरिबी, स्वास्थ्य, वा अन्य शारीरिक कठिनाइहरूको बोझलाई उस्तै गरी लागू गर्छ, जस्तो कि अपराधबोध, चिन्ता, र स्व-धार्मिकताको गलत प्रयासहरूको पनि ।

येशूका बचनहरू "म तिमिलाई विश्राम दिनेछु" ले उहाँको दिने कुरामा जोड दिन्छ भने, उहाँको थप भनाइ तिमीहरूले आफ्ना आत्मामा विश्राम पाउनेछौ" ले हामीले उहाँबाट प्राप्त गर्ने विश्रामको महत्त्वलाई जोड दिन्छ । यो भन्नाले उहाँले हामीलाई दिने विश्रामको प्रतिज्ञाको थप ग्यारेन्टी जस्तो महसुस हुन्छ । येशूको शिक्षामा एक प्रमुख विशेषता भनेको उहाँले जब केहि कुरा जोड दिन चाहनुहुनथ्यो, त्यसलाई दोहोर्याएर भन्नु हुन्थ्यो जस्तै उहाँले प्राय: "साँचै, साँचै, म तपाईंलाई भन्छु ..."भन्नुहुन्थ्यो । उदाहरणको लागि, " साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूले मेरो नाउँमा पितासँग जे माग्छौ, उहाँले त्यो तिमीहरूलाई दिनुहुनेछ" (यूहन्ना १६:२३,) । यसै अर्थमा उहाँले भन्नुभएको छ कि उहाँले हामीलाई विश्राम दिनुहुन्छ र हामी त्यसलाई पाउँछौं । विचारको दोहोर्याइले उहाँले दिने प्रतिज्ञाको निश्चिन्त स्वभावलाई जोड दिन्छ ।

यी वचनहरूलाई कहिलेकाहीं येशूको प्रतिज्ञाहरूको अर्थ केवल हाम्रो भविष्यको विश्रामको रूपमा आत्मिक बनाइन्छ, तर सन्दर्भ र येशूले प्रयोग गरेका शब्दहरूले देखाउँछन् कि यी वचनहरू हाम्रा वर्तमान जीवनमा, यहाँ र अहिले, हरेकको लागि लागू हुन्छ । परमेश्वरका पुत्र जो मानिस पनि हुनुहुन्थ्यो, यदि हामी उहाँका बचनहरूमा ध्यान दिन्छौं र उहाँकहाँ आउन र यसका लागि खोज्न तयार छौं भने उहाँले हाम्रो जीवनमा आउने थकान र कमजोरीलाई साझा गर्नुभयो र उहाँको अनन्त दया र अनन्त शक्ति द्वारा हामीलाई विश्राम प्राप्त गर्न मद्दत गर्न प्रस्ताव गर्नुभयो ।

५.नविकरण
Renewal

कनभने मेरा पिताको इच्छा यो हो, कि पुत्रलाई हेर्ने र उसमाथि विश्वास गर्ने प्रत्येकले अनन्त जीवन प्राप्त गरोस्, र म त्यसलाई अन्त्यको दिनमा जीवित पार्नेछु (यूहन्ना ६:४०) ।"

यो वचन यूहन्ना ६ अध्यायको एक महत्वपूर्ण खण्ड हो, जसले नयाँ नियमका केन्द्रीय पक्षलाई संक्षेपमा प्रस्तुत गर्दछ । यसले परमेश्वर पिता, परमेश्वर पुत्रको भूमिका, र खीष्टप्रति हाम्रो विश्वासको भूमिकालाई समेटेको छ । साथै, यस वचनमा खीष्टका सबैभन्दा उत्साहजनक "म गर्नेछु" प्रतिज्ञाहरू मध्येको एउटा समेटिएको छ , विश्वास गर्नेहरूलाई उहाँले अनन्त जीवनको ग्यारेन्टी दिनुभएको छ! यो यस्तो वचन हो, जसले हाम्रो अध्ययन र ध्यानको लागि राम्रो प्रतिफल दिन्छ ।

हामीले यस पुस्तकको अघिल्लो अध्यायमा देख्यौं कि येशूले आफ्नो कथनहरूको महत्त्वलाई जोड दिन दोहोर्याउने विधिको प्रयोग गर्नुभयो, र यूहन्ना ६:४० यसको अर्को उदाहरण हो, किनभने यस पदमा खीष्टका शब्दहरू पद ३९ मा उहाँले भनेका कुरा जस्तै अत्यन्त मिल्दोजुल्दो छन "र मलाई पठाउनुहुनेको इच्छा यो हो, कि उहाँले मलाई दिनुभएकाहरूमध्ये कसैलाई पनि म नगुमाऊँ, तर तिनीहरूलाई अन्त्यको दिनमा जीवित पारूँ (यूहन्ना ६:३९) ।

तर यी दुई वाक्यहरू बीचको भिन्नता पनि महत्वपूर्ण छ । दुबै पदहरूले हाम्रो उद्धार र अनन्त जीवनमा परमेश्वरको इच्छाको भूमिका देखाउँछन्, तर पद ४० मा येशूले अनन्त जीवनबारे आफ्नो महान "म गर्छु" भन्ने प्रतिज्ञा घोषणा गर्नुभएको छ । यो प्रतिज्ञा पद ४४ मा फेरि दोहोरिएको छ: "मलाई पठाउनुहुने पिताले खिँच्नुभएन भने कोही मकहाँ आउन सक्दैन, र म त्यसलाई अन्त्यको दिनमा जीवित पार्नेछु ।" यस प्रतिज्ञामा येशूले हामीलाई स्मरण गराउनुहुन्छ कि उहाँमाथिको विश्वास मात्र अनन्त जीवनको बाटो हो, र उहाँले हामीलाई त्यो अनन्त जीवन पुनरुत्थानमार्फत दिनुहुन्छ । हामी यस महान प्रतिज्ञाका दुई मुख्य पक्षहरूलाई नजिकबाट अध्ययन गर्नेछौं ।

विश्वासको महत्व

यूहन्ना ६ अध्यायको सम्पूर्ण भाग एक महत्वपूर्ण खण्ड हो, जसले ख्रीष्टले ५,००० जनालाई चमत्कारी रूपमा भोजन गराएको वर्णनबाट सुरु हुन्छ र सातवटा "म हुँ" भनाइहरूमध्ये एक समेट्छ, जसमा उहाँले घोषणा गर्नुभयो, "म जीवनको रोटी हुँ" (यूहन्ना ६:३५) । यस अध्यायका प्रारम्भिक पदहरूमा येशूले यसलाई यसरी स्पष्ट गर्नुभयो:"साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, तिमीहरूलाई स्वर्गबाट रोटी दिने मोशा होइनन्, तर स्वर्गबाट तिमीहरूलाई साँचो रोटी दिनुहुने मेरा पिता हुनुहुन्छ । किनभने परमेश्वरको रोटी त्यही हो, जो स्वर्गबाट ओर्लिआउँछ, र संसारलाई जीवन दिन्छ "(यूहन्ना ६:३२-३३) । रोटीको यस उपमाको प्रयोग गरेर, येशूले पिता परमेश्वरले आफ्नो पुत्रलाई संसारलाई दिनुभएको कुरा र पुत्रले तिनलाई जीवन दिनुभएको कुरा सिकाउनुभयो, जो उहाँतर्फ फर्कन्छन् । जस्तै येशूले आफैं प्रार्थना गर्नुभयो: " किनकि तपाईंले उसलाई सबै मानिसमाथि अधिकार दिनुभएको छ, ताकि तपाईंले उसलाई दिनुभएका सबैलाई उसले अनन्त जीवन देओस" (यूहन्ना १७:२) ।

येशूले आफू अनन्त जीवन दिने हुनुहुन्छ भन्ने कुरामा उहाँको जोडले हामीले उहाँमाथि विश्वास गर्नुको महत्वलाई देखाउँछ, र यो कुराले यूहन्ना ६ मा धेरै कुरालाई केन्द्रमा ल्याएको छ । उदाहरणका लागि, जब मानिसहरूले उहाँलाई सोधे, तिनीहरूले उहाँलाई भने, "परमेश्वरले चाहनुभएको काम गर्नलाई हामीले के गर्नुपर्छ ?"येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, "परमेश्वरको काम यही हो: जसलाई उहाँले पठाउनुभयो उसमाथि विश्वास गर" (यूहन्ना ६:२८-२९) । तर धेरैजसो मानिसहरू मानिसको रूपमा येशू नै परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भन्ने विश्वास गर्न अनिच्छुक थिए - जस्तो कि येशूले भन्नुभएको "र मैले तिमीहरूलाई भनेकै छु, तिमीहरूले मलाई देखेका छौ, र पनि विश्वास गर्दैनौ" (यूहन्ना ६:३६) र "जीवन दिनुहुने आत्मा हुनुहुन्छ, शरीरबाट केही फाइदा हुँदैन । जुन वचन मैले तिमीहरूसँग बोलेको छु, ती आत्मा र जीवन हुन् । तर तिमीहरूमध्ये कति छन्, जसले विश्वास गर्दैनन् ।" किनभने विश्वास नगर्नेहरू को-को हुन्, र उहाँलाई धोका दिने को हुनेछ भनी येशूलाई सुरुदेखि नै थाहा थियो" (यूहन्ना ६:६३-६४) भन्ने टिप्पणीहरूबाट प्रष्ट देखिन्छ ।

यही कारणले गर्दा येशूले भन्नुभयो, “जसले पुत्रमाथि विश्वास गर्छ, त्यससित अनन्त जीवन छ। जसले पुत्रको आज्ञापालन गर्दैन, त्यसले जीवन देख्नेछैन, तर परमेश्वरको क्रोध त्यसमाथि रहिरहन्छ” (यूहन्ना ३:३६), तर उहाँको प्रतिज्ञाले जोड दिन्छ कि “ कनभने मेरा पिताको इच्छा यो हो, कि पुत्रलाई हेर्ने र उसमाथि विश्वास गर्ने प्रत्येकले अनन्त जीवन प्राप्त गरोस्, र म त्यसलाई अन्त्यको दिनमा जीवित पार्नेछु ”(यूहन्ना ६:४०) । हाम्रो भूमिका अझ सरल हुन सक्दैन - हामीसँग खीष्टको अधिकारमा छ कि अनन्त जीवन हामीलाई कुनै कामबाट प्राप्त हुँदैन जुन हामीले प्रयास गरेर उत्पादन गर्नुपर्ने हुन्छ, बरु यो अमूल्य उपहार हामीलाई उहाँप्रति हाम्रो विश्वास र उहाँको विश्वासयोग्यताका कारण दिइन्छ । यदि हामी विश्वास गर्छौं भने, उहाँले अनन्त जीवन प्रदान गर्ने वाचा गर्नुहुन्छ, जुन जीवन उहाँले परमेश्वरले पठाइएका एक जनाको रूपमा दिन सक्नुहुन्छ ।
यहाँ कुनै शंका छैन यस पुस्तकको पहिलो अध्यायमा हामीले देखिसकेका थियौं येशूले प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ कि परमेश्वर पिता जसलाई उहाँलाई दिनुहुन्छ (यूहन्ना ६:३७) र उहाँमाथि विश्वास गरेर हेर्ने सबैलाई उहाँले स्वीकार गर्नुहुनेछ (यूहन्ना ६:४०) ।

पुनरुत्थानको आशा

बाइबलले मृत्यु पछिको अर्को जीवनका विवरणहरूमा जानाजानी अस्पष्टता अपनाएको जस्तो देखिन्छ , त्यसैले यो अनौठो कुरा होइन कि अनन्त जीवन वास्तवमा कस्तो हुनेछ भन्ने बारेमा जीवनका वर्तमान समयमा संप्रदायहरू जति नै विचारहरू पनि छन् । केही खीष्टियनहरूले मृत्युको समयमा मानिसहरू न्याय गरिन्छन् र तुरुन्तै उनीहरूको अनन्त गन्तव्यमा पठाइन्छ भन्ने विश्वास गर्छन् । अन्य केहीले मृत्युको समयमा सबैजना “सुत्छन” र पुनरुत्थान र अन्तिम न्यायको लागि पर्खिन्छन् भन्ने विश्वास गर्छन् । अझ अरू केहीले मृत्यु हुनेहरूको आत्मा वा प्राणलाई “अस्थायी” स्वर्ग वा नर्कमा राखिन्छ र अन्तिम पुनरुत्थान र न्यायको प्रतीक्षा गरिन्छ भन्ने सोच्छन् । तर बाइबलका बचनहरूले अनन्त जीवनको सम्बन्धमा दुई कुरा स्पष्ट रूपमा देखाउँछन् - कि यो जीवन मात्र येशू खीष्ट मार्फत पाइन्छ, जसलाई हामीले माथि हेरेका छौं, र यो मृतकहरूको पुनरुत्थानको माध्यमबाट हामीलाई दिइन्छ (१ कोरिन्थी १५:१३) ।

पुनरुत्थान एक यस्तो अवधारणा हो जुन हामी पहिले नै पुरानो नियममा भेट्छौं । उदाहरणका लागि, एक स्वर्गदूतले दानियललाई भनेका थिए, “तिमीचाहिँ अन्तसम्मै आफ्नो बाटो लाग । तिमीले विश्राम गर्नेछौ, र त्यसपछि तोकिएको उत्तराधिकार प्राप्त गर्नलाई तिमी दिनहरूको अन्तमा खड़ा हुनेछौ” (दानियल १२:१३) । तर पुनरुत्थान नयाँ नियममा अझ स्पष्ट गरिन्छ । यही कुरा येशूले विश्वास गर्नेहरूका बारेमा भन्नुभएको थियो, जब उहाँले भन्नुभयो, “र मलाई पठाउनुहुनेको इच्छा यो हो, कि उहाँले मलाई दिनुभएकाहरूमध्ये कसैलाई पनि म नगुमाऊँ, तर तिनीहरूलाई अन्त्यको दिनमा जीवित पारूँ” (यूहन्ना ६:३९) । र उहाँले यही सत्यलाई आफ्नो प्रतिज्ञामा फेरि दोहोर्‍याउनुभएको छ (यूहन्ना ६:४०), अनि फेरि पनि (यूहन्ना ६:४४ र यूहन्ना ६:५४) । नयाँ नियमको ग्रीकमा यी पदहरूमा रहेको “म“ (I) बलपूर्ण छ केवल येशू नै हुन् जसले अन्तिम दिनमा विश्वास गर्नेहरूलाई उठाउनुहुनेछ ।

येशूले आफ्नो चेलाहरूलाई पुनरुत्थानको महत्व बारम्बार जोड दिनुभएको थियो जस्तो हामी यूहन्नाको सुसमाचारमा देख्छौं, जसले यूहन्ना ६:४० मा दिएको प्रतिज्ञासम्मको मार्गचित्र दिन्छ। उदाहरणका लागि, ध्यान दिनुहोस

साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, जसले मेरो वचन सुन्छ र मलाई पठाउनुहुनेमाथि विश्वास गर्छ, त्यससित अनन्त जीवन छ । त्यो न्यायमा आउँदैन, तर मृत्युदेखि त्यसले जीवनमा प्रवेश गरेको छ ।साँच्चै, म तिमीहरूलाई भन्दछु, त्यो समय आइरहेछ, र त्यो समय अहिले हो, जब मृतकहरूले परमेश्वरका पुत्रको सोर सुन्नेछन्, र सुन्नेहरू बाँच्नेछन् । किनभने जसरी पिता आफैमा जीवन छ, उसरी नै उहाँले पुत्रलाई पनि आफैमा जीवनको स्रोत हुने अधिकार दिनुभएको छ ।अनि उसलाई न्यायको फैसला दिने अधिकार दिनुभएको छ, किनभने ऊ मानिसको पुत्र हो। “यसमा अचम्म नमान, किनभने समय आइरहेछ, जब चिहानमा हुनेहरू सबैले उसको सोर सुन्नेछन्, र बाहिर निस्किआउनेछन्: सुकर्म गर्नेहरू जीवनको पुनरुत्थानको निर्मित, र कुकर्म गर्नेहरूचाहिँ दण्डाज्ञाको पुनरुत्थानको निम्ति ।

येशूको आफ्नै वचनहरूका अतिरिक्त, पावलले यसलाई स्पष्ट पार्दै भन्नुभएको छ कि हामी ख्रीष्टको पुनरागमनमा उठाइनेछौं: “तर हरेक आ-आफ्नै क्रमअनुसार– ख्रीष्टचाहिँ अगौटे फल, त्यसपछि उहाँको पुनरागमनमा ख्रीष्टका आफ्नैहरू” (१ कोरिन्थी १५:२३)। १ थेसलोनिकीहरूमा पनि पावलले हामीलाई ख्रीष्ट फर्केर आउँदा पुनरुत्थान हुने कुरा बताउनुहुन्छ ।

किनकि प्रभु स्वयम् हुकुमको गर्जनसित, प्रधान स्वर्गदूतको आवाज र परमेश्वरका तुरहीको सोरसित स्वर्गबाट ओर्लनुहुनेछ, र ख्रीष्टमा मरेकाहरूचाहिँ पहिले बौरिउठ्नेछन् ।तब हामी बाँचिरहेका र छोडिएकाहरू प्रभुलाई आकाशमा भेट्न तिनीहरूका साथसाथै बादलमा उठाइलगिनेछौं, र यसरी हामी सधैं प्रभुसँग रहनेछौं । (१ थेसलोनिकी ४:१६-१७)

त्यस समयमा परमेश्वरले हामीभित्र गर्नु हुने नवीकरण जसलाई धर्मशास्त्रीहरूले "महिमा प्रदान" (glorification) भनेर उल्लेख गर्छन् , यसलाई विस्तारमा व्याख्या गरिएको छैन, तर यो स्पष्ट छ कि हामीले ख्रीष्टजस्तै अनन्त जीवनको शरीर प्राप्त गर्नेछौं । यसै कुरा यूहन्नाले आफ्नो पहिलो पत्रमा यसरी व्याख्या गरेका छन "प्रिय हो, अहिले हामी परमेश्वरका सन्तान हौं, र हामी के होऔंला, सो अहिलेसम्म प्रकट भएको छैन । यति जान्दछौं, कि जब उहाँ प्रकट हुनुहुन्छ, तब हामी उहाँजस्तै हुनेछौं। किनकि उहाँ जस्तो हुनुहुन्छ हामी उहाँलाई त्यस्तै देख्नेछौं" (१ यूहन्ना ३:२) । यो अनौठो कुरा होइन कि पावलले थिसलोनिकीहरूलाई पुनरुत्थानको व्याख्या गरेपछि आफ्ना पाठकहरूलाई यसरी प्रोत्साहित गर्नुहुन्छ: "यसैकारण एकले-अर्कोलाई यी वचनहरूले सान्त्वना देओ" (१ थिसलोनिकी ४:१८) ।

जीवित विश्वास र अनन्त जीवन

हाम्रो यो भौतिक जीवनमा हामी जति धन्य भए पनि, कुनै न कुनै तरिकाले हामी सबै दु:ख भोग्छौं, हामी सबै बिरामी हुन्छौं, र अन्ततः बुढो हुँदै जान्छौं । येशूको नवीकरण र अनन्त जीवनको प्रतिज्ञा त्यस कारण झन् अद्भुत छ । तर यो प्रचलित धारणा भन्दा धेरै फरक छ कि जब कुनै मानिस मर्छन्, उनीहरूप्रति परमेश्वरको पुत्रप्रतिको विश्वास भए वा नभएको परवाह नगरी उनीहरू स्वर्गमा जान्छन् ।

येशूले यूहन्ना ६:४० मा दिनुभएको प्रतिज्ञाले देखाउँछ कि हाम्रो जीवनमा उहाँप्रति विश्वास गर्नु हाम्रो अनन्त जीवनसँग सम्बन्धित छ - उद्धारका यी दुई पक्षहरू अलग गर्न सकिँदैनन् । यसको कारण हो, एक वास्तविक अर्थमा, अनन्त जीवन कुनै घटना मात्र होइन - यो एक व्यक्ति हो: ख्रीष्टको व्यक्तित्व । जस्तै येशूले मार्थालाई भन्नुभयो, येशूले तिनलाई भन्नुभयो, "पुनरुत्थान र जीवन म नै हुँ । मलाई विश्वास गर्ने मर्‍यो भने पनि जीवित हुनेछ। अनि जिउने र ममाथि विश्वास

गर्ने प्रत्येक कहिल्यै मर्नेछैन । के तिमी यो विश्वास गर्छ्यौ?" (युहन्ना ११:२५-२६) । आफ्नो पहिलो पत्रमा युहन्नाले यस सम्बन्धमा येशूको शिक्षालाई संक्षेपमा यसरी बताउनुभएको छः "गवाहीचाहिँ यही हो, कि परमेश्वरले हामीलाई अनन्त जीवन दिनुभयो, र यो जीवन उहाँका पुत्रमा छ" (१ युहन्ना ५:११) ।

येशूले हामीसँग एकताको लागि आफूलाई मानवताको पहिरनमा ढाक्नुभयो । पुनरुत्थानको समयमा, हामी उहाँसँग पूर्ण रूपमा एकताबद्ध हुनेछौं । यूहन्ना ६:४० को उहाँको अद्भुत प्रतिज्ञाले पुष्टि गर्दछ कि उहाँ मात्र साँचो र अनन्त जीवनको मार्ग हुनुहुन्छ, र यदि हामी उहाँमाथि विश्वास गर्छौं भने, पुनरुत्थानमा अनन्त जीवनको लागि हामीलाई नयाँ बनाइनेछ। परमेश्वरको पुत्रको रूपमा, येशूले नयाँ बनाउन र सबै विश्वास गर्नेहरूको लागि ढोका खोल्न प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ । यो नयाँ जीवन अनन्त छ, र त्यो ढोका अनन्त जीवनको प्रवेशद्वार हो !

६. उपस्थिति
Presence

अनि गएर मैले तिमीहरूका निम्ति ठाउँ तयार पारेपछि म फेरि आउनेछु, र तिमीहरूलाई मकहाँ लैजानेछु, र जहाँ म छु, त्यहाँ तिमीहरू पनि हुनेछौ । (यूहन्ना १४:३)

अघिल्लो अध्यायमा, हामीले येशूले उहाँमा विश्वास गर्नेहरूका लागि दिनुभएको महान् नवीकरणको प्रतिज्ञालाई हेर्यौं । त्यो प्रतिज्ञा अति उत्तम भए तापनि, यसले केवल यही भन्छ कि जो कोही ख्रीष्टतर्फ विश्वासमा फर्कन्छ , जसको अर्थ जीवित, सक्रिय विश्वास हो (यूहन्ना १४:१२; याकूब २:२६; आदि) उसलाई अनन्त जीवन प्रदान गरिनेछ । अब हामी जाँच गर्न लागेको यूहन्ना १४:३ मा रहेको प्रतिज्ञाले येशूको अनन्त जीवनको प्रतिज्ञालाई अझ व्यक्तिगत बनाउँदै हामीसँग सधैंको लागि उहाँकै उपस्थितिको प्रतिज्ञा दिन्छ । अर्थात्, पहिलो प्रतिज्ञा समयको सन्दर्भमा हो भने दोस्रो प्रतिज्ञा स्थानको सन्दर्भमा छः जहाँ यूहन्ना ६:४० ले हामीलाई अनन्त जीवनको प्रतिज्ञा दिन्छ, त्यहाँ यूहन्ना १४:३ ले हामीलाई उहाँसँग अनन्त जीवनको प्रतिज्ञा दिन्छ। हामीले यसअघि हेरेका अन्य प्रतिज्ञाहरूझैं, हामी यस प्रतिज्ञालाई पनि विस्तारपूर्वक विचार गर्नेछौं ।

येशूले आफ्नो प्रतिज्ञा यसरी सुरू गर्नुभयोः "अनि म गएर" तर यसको अर्थ उहाँको तर्फबाट कुनै शंका वा सर्त लगाइएको होइन । यो अभिव्यक्ति वास्तवमा "जब म जान्छु" भन्ने भनाइभन्दा फरक छैन - यसको जोड निश्चिततामा छ - मानौं उहाँले भन्नुभएको हो, "जति निश्चित म जान्छु, म फर्कन्छु" ।

तर बचन "म जान्छु" ले अति बढी विचारको माग गर्छ । यी शब्दहरूले उनको मृत्युलाई वा उनका स्वर्गआरोहणलाई जनाउन सक्छ, किनकि यी दुवै घटनाहरूले उनलाई उनका चेलाहरूबाट अलग गरेका थिए । यो अभिव्यक्तिले दुवै घटनालाई जनाउन सक्नेछ - ख्रीष्टको शारीरिक अलगावको पुरा प्रक्रिया जसको शुरुवात उनको मृत्यूसँग भएको थियो र जुन स्वर्गमा फर्किनुमा समापन भयो । तर जति निश्चित रूपमा उनले आफ्नो कुरा भविष्यवाणी गरे, त्यति नै येशूले आफु फर्कने र आफ्ना अनुयायीहरूसँगको पुनर्मिलनको भविष्यवाणी पनि गरे । अहिले हामी ख्रीष्टसँग उनका आत्माको निवासमार्फत एकता राख्छौं (२ कोरिन्थी १३:५; आदि),

तर उनले यूहन्ना १४:३ मा गरेको प्रतिज्ञामा उनी आफ्नाहरु सँगको वास्तविक उपस्थिति बारे बोलिरहेका थिए ।

ठाउँ तयारी गर्नु

येशूले भन्नुभयो कि उहाँ स्वर्गमा प्रवेश गरेपछि हाम्रो लागि एक स्थान वा बसोबास तयारी गर्नको लागि जानुको उद्देश्य थियो । यसलाई बुझ्नका लागि हामीलाई यस उदाहरणलाई बुझ्न मद्दत पुग्छ कि यात्रा गर्नेहरू - विशेष गरी ती तीर्थयात्रीहरू जसले आफ्नो समूहको एक सदस्यलाई अघि पठाउँथे जसले शहरमा जानका लागि होटेलको व्यवस्था गर्ने वा कोठा सुरक्षित गर्ने काम गर्थे ।

यहूदी येशूले आफ्नो पृथ्वीको सेवाकालमा ठीक त्यस्तै गर्नुभएको थियो आफ्नो एक वा अधिक चेलाहरूलाई आफू भन्दा अघि पठाउनुभएको थियो - जस्तो कि लूकाको पुस्तकमा लेखिएको छ, "यसपछि प्रभुले अरू सत्तरी जनालाई नियुक्त गर्नुभयो, र आफू जान लाग्नुभएको हरेक सहर र गाउँमा आफूभन्दा अगाडि तिनीहरूलाई दुई-दुई जना गरी पठाउनुभयो" (लूका १०:१) । ठिक यस्तै अवस्था जब येशूले पत्रुस र यूहन्नालाई निस्तार चाडको भोजनको लागि स्थान तयार पार्न अघि पठाउनुभएको थियो (लूका २२:८) । येशूले आफ्नो वचनमा येशूले आफैं अघि जान र ठाउँ तयार पार्ने भूमिकालाई आफैं लिएका छन् । यो एउटा चेला वा सेवकको काम थियो, तर येशूले जसरी आफ्ना चेलाहरूको पाउ धोई सेवकको रूपमा आफूलाई प्रमाणित गरेका थिए (यूहन्ना १३:१-१७), उनले अब आत्मीयताको साथ आफ्नो अनुयायीहरूको लागि एक शाश्वत स्थान तयार पार्ने जिम्मेवारी लिनुभयो ।

येशूले हाम्रो लागी तयार पार्न जाने स्थानको बारेमा अझ जानकारी दिनुभयो जब उहाँले भन्नुभयो : "मेरा पिताको घरमा बस्ने ठाउँहरू धेरै छन्। त्यसो नभए, के म तिमीहरूलाई भन्नेथिएँ र, कि तिमीहरूका निम्ति ठाउँ तयार पार्न म गइरहेछु?" (यूहन्ना १४:२) । जसको अनुवाद गरिएको शब्द "कोठा" (अथवा पुरानो अनुवादहरूमा "महल") वास्तवमा दुवै अर्थमा प्रयोग हुन सक्छ–कोही स्थानमा बस्ने क्रिया वा बसोबास गर्ने स्थान । यो ग्रीक क्रिया "रहने" को रूप हो, तर ग्रीक भाषामा प्रायः अस्थायी बसोबास स्थानको रूपमा प्रयोग गरिएको थियो, किनकि यो शब्दले "घर" को तुलनामा कम स्थायित्वको स्थान जनाउँछ ।

यो सम्भव छ कि शब्दको अस्थायी पक्ष त्यस समानतसँग जोडिएको हो जुन अघिल्लो रूपमा स्पष्ट गरिएको थियो - कि कसैले यात्रा गर्दै गरेको यात्रीहरूको लागि अस्थायी आवासको व्यवस्था गर्ने काम गरिरहेको हो - तर स्थानहरूको वा वासस्थानहरूको अस्थायी स्वभाव अर्को सत्यसँग पनि सम्बन्धित हुन सक्छ जुन बाइबलले सिकाउने देखिन्छ र हामी अर्को भागमा हेर्नेछौं ।

"म फर्केर आउँछु"

जसरी येशूको शब्दहरू "म जानेछु" विभिन्न तरिकाले बुझ्न सकिन्छ, त्यस्तै गरी उहाँका शब्दहरू "म फर्केर आउँछु" पनि विभिन्न तरिकाले बुझ्न सकिन्छ । खीष्टले आफ्नो पुनरुत्थानमार्फत फर्कने कुरा भन्नुभएको हुन सक्छ, आफ्नो आत्मा प्रदान गर्नुहुने कुरा भन्नुभएको हुन सक्छ, वा उहाँको उपस्थितिलाई कलीसियामा जनाउनु भएको हुन सक्छ (जसरी उहाँले भन्नुभयो, "किनकि जहाँ दुई कि तीन जना मेरो नाउँमा भेला हुन्छन्, त्यहाँ म तिनीहरूका माझमा हुनेछु" (मत्ती १८:२०) । साथै, उहाँले आफ्नो दोस्रो आगमनको बारेमा भन्नुभएको पनि हुन सक्छ ।

यी अर्थहरू मध्ये अन्तिम अर्थ सबैभन्दा सम्भावित देखिन्छ, किनभने येशूले चेलाहरूलाई भन्नुभयो: "म तिमीहरूलाई आफ्नै साथ लैजान्छु," जसले उहाँको दोस्रो आगमन र नयाँ करारका अन्य पदहरूमा उल्लिखित खीष्टको अन्त समयको फर्काइलाई राम्रोसँग मिलाउँछ । यदि हामी येशूका "म गई तिमीहरूका लागि ठाउँ तयार गर्छु" भन्ने शब्दहरूलाई यात्रीहरूका लागि स्थान तयार गर्न अगाडि जाने कुराको उपमा रूपमा बुझ्छौं भने, तयारीको कार्य तबसम्म पूरा हुँदैन जबसम्म त्यो व्यक्ति, जसले बासस्थान तयार गरेको छ, फर्केर यात्रीहरूलाई उनीहरूको लागि मिलाइदिएको स्थानमा लिएर जाँदैन । तर, यो उपमालाई हदभन्दा बढी लैजानुहुँदैन, र हामीले बाइबल स्पष्ट रूपमा के भन्छ भन्ने कुरालाई मुख्य रूपमा हेर्नुपर्छ, नकि के संकेत गर्छ भन्ने कुरालाई ।

यदि हामी खीष्टको पुनरागमन र स्वर्गारोहण सम्बन्धी सबै पदहरूलाई एकसाथ संकलन गर्छौं भने, यसले एउटा समग्र चित्र प्रस्तुत गर्छ, जसअनुसार खीष्टको पुनरागमन अघि खीष्टमा मरेका व्यक्तिहरूका आत्माहरू उहाँले तयार पार्नु भएको

अस्थायी स्थानहरूमा लिइन्छन् र त्यहाँ बस्छन् । त्यसैले, पावलले दोस्रो आगमनको बारेमा यसरी लेखे, ख्रीष्टको "किनकि हामी विश्‍वास गर्छौं, कि येशू मर्नुभयो र फेरि जिइउठ्नुभयो र त्यसरी नै परमेश्‍वरले उहाँमा सुतिगएकाहरूलाई येशूद्वारा ल्याउनुहुनेछ" (१ थेसलोनिकी ४:१४) ।

"किनकि प्रभु स्वयम् हुकुमको गर्जनसित, प्रधान स्वर्गदूतको आवाज र परमेश्‍वरका तुरहीको सोरसित स्वर्गबाट ओर्लनुहुनेछ, र ख्रीष्टमा मरेकाहरूचाहिँ पहिले बौरिउठ्नेछन् । तब हामी बाँचिरहेका र छोडिएकाहरू प्रभुलाई आकाशमा भेट्न तिनीहरूका साथसाथै बादलमा उठाइलगिनेछौं, र यसरी हामी सधैँ प्रभुसँग रहनेछौं" (१ थेसलोनिकी ४:१६-१७) ।

जहाँ म छु, त्यहाँ तिमीहरू पनि हुनेछौ

हामी पुनरुत्थानको यकिन विवरणलाई जसरी बुझौँ, थेसलोनिकीहरूलाई पावलले भनेका बचनहरू - "यसरी हामी सधैँ प्रभुसँग रहनेछौं" स्पष्ट रूपमा येशूले युहन्ना १४:३ मा दिनुभएको प्रतिज्ञासँग मेल खान्छ - " अनि गएर मैले तिमीहरूका निम्ति ठाउँ तयार पारेपछि म फेरि आउनेछु, र तिमीहरूलाई मकहाँ लैजानेछु, र जहाँ म छु, त्यहाँ तिमीहरू पनि हुनेछौ" साथै युहन्नाको वर्णनमा केही समयपछि येशूले प्रार्थना गर्नुभएको यो बचनसँग पनि मिल्छः "पिता, म इच्छा गर्दछु, कि तपाईंले मलाई दिनुभएकाहरू म जहाँ छु मसँग रहून्," (युहन्ना १७:२४) ।

यस प्रतिज्ञाको अद्भुत सत्यता यो हो कि हामी जति ती मानिसहरूसँग रहन चाहन्छौं र सधैं उनीहरूसँगै रहन चाहन्छौं जसलाई हामी प्रेम गर्छौं - येशू ख्रीष्टले पनि स्पष्ट रूपमा देखाउनुहुन्छ कि उहाँ ती सबैका साथ रहन चाहनुहुन्छ जसलाई उहाँले प्रेम गर्नुभएको छ र जसले उहाँलाई प्रेम गर्छन् ।

यस प्रतिज्ञाले येशू ख्रीष्टको आफ्नासँगको व्यक्तिगत सम्बन्धको गहिराइ देखाउँछ, जसले पुनरुत्थानको अवधारणालाई पूर्ण रूपमा रूपान्तरण गर्छ । यो केवल हामीलाई अनन्त जीवन दिने विषय मात्र होइन - जुन आफैंमा बहुमुल्य उपहार हो तर यो अझ गहिरो र व्यक्तिगत सत्यता हो कि पुनरुत्थान ख्रीष्टले हामीलाई अनन्त जीवन मात्र प्रदान गर्नु होइन, तर उहाँसँग सधैं रहन पाउने आशीर्वाद पनि दिनु हो ।

७.पहिचान
Recognition

"यसकारण हरेक जसले मानिसहरूका सामु मलाई स्वीकार गर्छ, म पनि उसलाई स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताको सामुन्ने स्वीकार गर्नेछु । तर हरेक जसले मलाई मानिसहरूका सामुन्ने इन्कार गर्छ, म पनि उसलाई स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताको सामुन्ने इन्कार गर्नेछु। (मत्ती १०:३२-३३)

पहिलो दृष्टिमा, यस पुस्तकमा हामी अध्ययन गर्ने सात "म गर्छु" प्रतिज्ञाहरूमध्ये अन्तिम प्रतिज्ञा केही नकारात्मक र सम्भवतः निराशाजनक पनि देखिन सक्छ । तर, हामी हेर्नेछौं कि वास्तविकता त्यस्तो होइन, बरु यो अन्य कुनै पनि "म गर्छु" भन्ने प्रतिज्ञाहरू जत्तिकै उत्साहजनक छ ।

निश्चय नै, यो प्रतिज्ञाको दोस्रो भागमा एक अप्रिय र गम्भीर पक्ष देखिन्छ, र हामी पहिले त्यसैलाई हेर्नेछौं । मत्तीले येशूको उक्त कथनलाई जसरी अभिलेख गरेका छन्, त्यसको सन्दर्भले हामीलाई प्रतिज्ञाको त्यस पक्ष देखाउँछ: येशू आफ्ना चेलाहरूसँग सुसमाचार फैलाउन रोक्न खोज्नेहरूबाट नडराउन भनीरहनुभएको थियो ।

"यसकारण तिनीहरूसँग नडराओ । किनभने ढाकेर प्रकट नहुने र लुकेर थाहा नहुने केही छैन । जे म तिमीहरूलाई अन्धकारमा भन्दछु, त्यो तिमीहरूले उज्यालोमा भनिदेओ, र जे तिमीहरूले कानमा सुन्छौ, त्यो घरका धुरीहरूबाट प्रचार गर । तिनीहरूसँग नडराओ जसले शरीरलाई मार्छन्, तर आत्मालाई मार्न सक्दैनन्। बरु आत्मा र शरीर दुवैलाई नरकमा नाश गर्न सक्नेसँग डराओ । के एक पैसामा दुई भँगेरा बिक्दैनन्? तीमध्ये एउटा पनि तिमीहरूका पिताको इच्छाविना भूइँमा खस्नेछैन । तिमीहरूका शिरका केशहरू पनि सबै गन्ती भएका छन् ।यसकारण तिमीहरू नडराओ, तिमीहरू धेरै भँगेराभन्दा बढ्ता मूल्यवान् छौ । (मत्ती १०:२६-३१)

यसै सन्दर्भमा, येशूले आफ्ना अनुयायीहरूलाई प्रतिज्ञा गर्नुभयो, "तर हरेक जसले मलाई मानिसहरूका सामुन्ने इन्कार गर्छ, म पनि उसलाई स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताको सामुन्ने इन्कार गर्नेछु" (मत्ती १०:३३) । येशूका यी वचनहरूले स्पष्ट रूपमा जनाउँछन् कि हामी जहिले पनि उहाँको अस्तित्व र प्रभुत्वलाई "स्वीकार" वा स्वीकार गर्न तयार हुनुपर्छ (याकूब २:१९) । प्रेरित पावलले यसै कुरालाई

उल्लेख गर्दै लेखेका छन्, “ किनकि यदि तिमीले येशूलाई प्रभु हो भनी आफ्नो मुखले स्वीकार गर्‍यौ, र परमेश्वरले उहाँलाई मरेकाहरूबाट जीवित पार्नुभयो भनी आफ्नो हृदयमा विश्वास गर्‍यौ भने तिम्रो उद्धार हुनेछ” (रोमी १०:९) ।

सबै बप्तिस्मा लिएका ख्रीष्टियनहरूले बप्तिस्मा लिने क्रममा यो स्वीकारोक्ति गर्छन्, र यो एक मौलिक सत्य हो: हामी येशूलाई हाम्रो प्रभु मान्न अस्वीकार गरेर उहाँलाई हाम्रो मुक्तिदाता बनाउन सक्दैनौँ । यदि हामी येशूका अनुयायी बन्न चाहन्छौं भने हामी उहाँसँग सम्बन्धित हुन लाज मान्न सक्दैनौँ ।

मत्ती १०:३२-३३ को प्रतिज्ञाको सन्दर्भले देखाउँछ कि येशू मुख्य रूपमा कुनै व्यक्तिले उहाँलाई स्वीकार गर्न अनिच्छुक हुनुबारे होइन, बरु उहाँ आफ्ना अनुयायीहरूलाई सम्बोधन गर्दै हुनुहुन्थ्यो (मत्ती १०:१-३१; लूका १२:१; ८-९) । यसको अर्थ उहाँका अनुयायीहरूले सुसमाचारको सत्य बोल्न अवसर प्राप्त हुँदा कहिल्यै डराउन हुँदैन । यसको मतलब यो होइन कि हामीले प्रत्येक पटक कसैसँग कुरा गर्दा अनिवार्य रूपमा “येशूको घोषणा” गर्नुपर्छ, तर जब हामीलाई बोल्न उपयुक्त लाग्छ, तब अरूको धारणा वा सक्रिय निरुत्साहले हामीलाई रोक्न नहुने हो । यस विषयमा थप जानकारीको लागि, हाम्रो पुस्तक “क्रिस्चियनिटीलाई सही रूपमा बुझ्ने” को साक्षीकरणसम्बन्धी अध्याय हेर्नुहोस् ।

येशूलाई हामी चिन्छौं वा उहाँसँग सम्बन्धित छौं भनेर सिधै अस्वीकार गर्नु (जसरी प्रेरित पत्रुसले गरे, तैपनि जब उहाँले पश्चात्ताप गर्नुभयो, उहाँलाई समेत त्यसको क्षमा दिइयो; लूका २२:५४-६२; यूहन्ना २१:१५-१९) र कुनै अवसरमा मौन रहनुमा ठूलो भिन्नता छ ।

यस विषयलाई बाइबलका विद्वानहरूले लामो समयदेखि बुझ्दै आएका छन् । उदाहरणका लागि, जोन क्याल्भिनले यस विषयमा यस्तो विचार व्यक्त गरेका थिए कि येशूको सार्वजनिक स्वीकारोक्ति विभिन्न विश्वासकर्ताहरूमा फरक-फरक ढंगले प्रकट हुन सक्छ–कसैमा निडरता, कसैमा प्रवाह, कसैमा बुद्धिमानी, कसैमा संवेदनशीलता, र कसैमा आवृत्तिको दृष्टिले । उहाँले थप भन्नुभयो कि ख्रीष्टलाई अस्वीकार गर्ने व्यक्ति मात्र अस्वीकृत हुन्छ, तर जसको साक्षी दिनु केही कमजोर हुन सक्छ, त्यो व्यक्ति अस्वीकृत हुँदैन ।

येशूले हामीलाई डराउनु नपर्ने र आवश्यक पर्दा बलियो हुन सिकाउनुहुन्छ, तर उहाँले यस क्षेत्रमा असफल हुनेहरूलाई निन्दा गर्नुहुन्न ।

कोहि पनि उद्धारको सन्दर्भमा ख्रीष्टका लागि "योग्य" छैन, तर यसको मतलब यो होइन कि उहाँले हामीलाई दिनुभएका प्रतिज्ञाहरूको सन्दर्भमा हामी योग्य बन्न प्रयास गर्न नहुने हो। ध्यान दिनुहोस् कि मत्ती १०:३२-३३ मा येशूले प्रतिज्ञा गर्नुभएको कुरा बताएपछि - र अझै पनि सोही सन्दर्भमै - उहाँले स्पष्ट रूपमा भन्नुभयो: "जसले मलाई भन्दा बढ़ी आफ्ना बुबा वा आमालाई प्रेम गर्दछ, त्यो मेरो योग्यको हुँदैन । जसले मलाई भन्दा बढ़ी आफ्ना छोरा वा छोरीलाई प्रेम गर्दछ, त्यो मेरो योग्यको हुँदैन । जो आफ्नो क्रूस उठाएर मेरो पछि लाग्दैन, त्यो मेरो योग्यको हुँदैन" (मत्ती १०:३७-३८) ।

यस कारण, यद्यपि हामी कहिल्यै उहाँको उद्धारको योग्य हुन सक्दैनौं, तर हामी ख्रीष्टसँग उहाँको राज्यमा शासन गर्न योग्य बन्न सक्छौं । यो कुरो स्पष्ट रूपमा बाइबलका धेरै पदहरूमा सिकाइएको छ, जस्तै मत्ती ७:२१-२३; २ थेसलोनिकी १:५; प्रकाश २:२६; ३:४, २१ । त्यसैले, ख्रीष्टलाई स्वीकार गर्नु विशेष गरी जब यसका कारण सतावट भोग्नुपर्छ येशूले प्रतिफल दिने वाचा गर्नुभएको कुरा हो । यसले हामीलाई येशूको प्रतिज्ञाको पहिलो भाग राम्रोसँग बुझ्न मद्दत गर्छ: "यसकारण हरेक जसले मानिसहरूका सामु मलाई स्वीकार गर्छ, म पनि उसलाई स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताको सामुन्ने स्वीकार गर्नेछु" (मत्ती १०:३२) । तर यस पदमा प्रयोग गरिएको "स्वीकार" भन्ने शब्दको अर्थ केवल "स्वीकार गर्नु" भन्दा धेरै गहिरो छ । येशूको यस कथनले त्यस्तो स्वीकारोक्तिलाई जनाउँछ जसमा पुरस्कार वा इनामको भावना समावेश छ - ठीक त्यस्तै जसरी हामी ओलम्पिक पदकलाई कुनै उत्कृष्ट खेलाडीको प्रदर्शनको औपचारिक मान्यता मान्छौं ।

यो "पहिचान" (recognition) भन्ने शब्दसँग मिल्दोजुल्दो छ, जुन यस अध्यायको शीर्षकमा प्रयोग गरिएको छ - तर त्यस्तो पहिचान होइन जसले हामीलाई कसैको अस्तित्वबारे मात्र जानकारी दिन्छ, बरु त्यस्तो पहिचान जसले कसैको उपलब्धिलाई सम्मानित गर्छ र मूल्यांकन गर्छ ।

मत्ती १०:३२-३३ को प्रतिज्ञाको अर्थ यो हो कि ख्रीष्टको न्यायासनमा उहाँ ती व्यक्तिहरूलाई "मान्यता दिने" वा "स्वीकार गर्ने" छन्, जसले आफ्ना बचन र कर्महरूद्वारा आफ्नो जीवनमा उहाँको शासनलाई स्वीकारे । यो मुक्ति इतिहासको एक चरम क्षण हुनेछ, जब ख्रीष्ट ती व्यक्तिहरूलाई परिचय गराउने र स्वीकार गर्ने छन्, जसलाई पिता परमेश्वरले बोलाउनु भयो र उहाँलाई दिनु भयो (यूहन्ना ६:३९), र जसले उहाँको सहयोगले पुरस्कारको योग्य बन्न सके (एफिसी ६:८) ।

त्यसकारण, यो “म गर्नेछु” भन्ने प्रतिज्ञाले हाम्रो मुक्ति प्राप्तिसँग धेरै सम्बन्ध राख्दैन, तर परमेश्वरले दिनु हुने मान्यताको पुरस्कारसँग पूर्ण रूपमा सम्बन्ध राख्छ ।

यो महान् “पुरस्कार बितरण समारोह” हो, जसको प्रतिक्षा येशूले आफ्ना विश्वासयोग्य सेवकहरूका लागि टालन्तहरूको दृष्टान्तमा वर्णन गर्नुभयो (लूका १९:१२-२६), र जुन प्रेरित पावलले निर्माण सामग्रीहरूको दृष्टान्तमा वर्णन गरेका थिए (१ कोरिन्थी ३:१०-१४) । यही परिवेशमा येशूका यी वचनहरू छन “जसले जित्छ, त्यसलाई यसरी सेता वस्त्र पहिराइन्छ, र म त्यसको नाउँ जीवनको पुस्तकबाट मेटिदिनेछैनँ । म त्यसको नाउँ मेरा पिताको सामुन्ने र उहाँका दूतहरूका सामुन्ने स्वीकार गर्नेछ” (प्रकाश ३:५) । यो निश्चय नै एक अद्वितीय प्रतिज्ञा हो–एक अटल र सुनिश्चित प्रतिज्ञा, जसलाई उहाँले दिनुभएको छ, “अब, जसले तिमीहरूलाई पापमा फस्नदेखि बचाउन सक्नुहुन्छ, र जसले तिमीहरूलाई आनन्दसहित उहाँकै महिमाको सामने निष्कलङ्क प्रस्तुत गर्न सक्नुहुन्छ” (यहूदा १:२४) । येशूको यो “म गर्नेछु“ भन्ने प्रतिज्ञा निश्चय नै हाम्रो सान्त्वना, आशा, र चिरस्थायी आनन्दका लागि दिइएको हो ।

निष्कर्ष
Conclusion

यस पुस्तकको क्रममा, हामीले सातवटा विशिष्ट, अवश्य पूरा हुने, निरन्तर लागु हुने, र अत्यन्त महत्वपूर्ण प्रतिज्ञाहरूलाई हेर्यौं, जुन येशूले आफ्ना अनुयायीहरूसँगको सम्बन्धका लागि गर्नुभएको थियो। यी प्रतिज्ञाहरूलाई हेरिरहेका बेला, हामीले तिनीहरू हाम्रो जीवनमा समयको प्रवाहअनुसार कसरी लागू हुन्छन् भन्ने देख्यौं–जब हामी पहिलो पटक खीष्टकहाँ आउँछौं, त्यसपछि खीष्टले हाम्रो खीष्टियन जीवनका विभिन्न पक्षहरूमा गरिरहनु भएको निरन्तर सहभागिता, अनि हामीलाई उहाँसँग साझा गर्न दिइएको अनन्त भविष्य र प्रतिफलसम्म ।
निष्कर्षमा, हामीले जस्तो पुस्तकमा ध्यान केन्द्रित गरेका सात प्रतिज्ञाहरूमा समान रूपमा लागू हुने परमेश्वरका प्रतिज्ञाहरूको बारेमा बाइबलले गर्ने केहि भनाइहरूलाई विचार गर्नुहोस् । यी भनाइहरू परमेश्वरले गरेका अन्य प्रतिज्ञाहरूको सन्दर्भमा पाइन्छ, तर तीले हामीलाई जे बताउँछन्, त्यो यिनै सात प्रतिज्ञाहरूमा पनि समान रूपमा लागू हुन्छ ।

यसैद्वारा उहाँले हामीलाई उहाँको अनमोल र महान् प्रतिज्ञाहरू दिनुभएको छ, कि यस संसारका कुइच्छाबाट आउने भ्रष्टताबाट उम्केर तिमीहरू ईश्वरीय स्वभावका सहभागी होओ (२ पत्रुस १:४) ।

यसकारण हे प्रिय हो, हामीसित यी प्रतिज्ञा भएका हुनाले शरीर र आत्माको हरेक किसिमको अशुद्धताबाट हामी आफैलाई शुद्ध पारौं, र परमेश्वरको भयमा पवित्रतालाई सिद्धतातर्फ बढ़ाउँदैजाऔं (२ कोरिन्थी ७:१) ।

हामीले दृढ़ स्वीकार गरेको आशालाई दोधार नभईकन दह्रिलोसँग थामिराखौं, किनकि जसले प्रतिज्ञा गर्नुभयो, उहाँ विश्वासयोग्य हुनुहुन्छ (हिब्रु १०:२३) ।

हाम्रो पुस्तकहरुको बारेमा
About Our Books

यो पुस्तक प्रकाशक द्वारा नि:शुल्क वितरण गरिएको छ । यसमा भएका सबै सामग्री प्रतिलिपि अधिकार द्वारा सुरक्षित गरिएको छ , तर खण्डहरू उद्धरणमा “ ” राखेर उचित रुपमा पुन: प्रयोग सकिन्छ, यो पुस्तकलाई नि:शुल्क रूपमा वितरण गर्नको निम्ति पुन : उत्पादन गर्न समेत सकिन्छ। “तिमीले सित्तैमा पायौ; सित्तैमा देओ ।” (मत्ती १०:८) ।

तपाईहरुले अझ धेरै ईशाई पुस्तकहरुका नि:शुल्क प्रतिलिपिहरू प्रकाशकको वेभसाइटबाट डाउनलोड गर्न सक्नुहुन्छ: LivingWithFaith.org and TacticalChristianity.org. यसमा नयाँ पुस्तकहरु पनि थपिरहिन्छ।

यदि तपाइँसँग यस पुस्तकमा उल्लिखित अतिरिक्त पदहरू पढ्न, तपाइँको अध्ययन जारी राख्न, वा कुनै पनि समयमा बाइबल अध्ययनको लागि बाइबलमा पहुँच छैन भने, हामी BibleGateway.com जस्ता वेबसाइट सिफारिस गर्दछौं जसले सत्तरी भन्दा बढी भाषाहरूमा बाइबलका धेरै अनुवादहरूमा नि:शुल्क पहुँच प्रदान गर्दछ ।